

JÓ VADÁSZATOT!

A FŐVÁROSI ÉS PEST MEGYEI
VADÁSZKAMARA LAPJA XIII. évfolyam 1. szám

Hírlevél

- Jogszályi „ízeltő”
- Hivatásosvadász-konferencia
- Veszettségeselek Magyarországön
- Vadgazdálkodásunk
- Vadászat és állatvédelem
- A barna medve visszatelepülése
- Trófeamustra
- Szalonkamonitoring
- Kynológia

Mottó:

*Sose fordítsd vadászfegyvered csövét
olyasmi felé, amit nem akarsz eltalálni!*

Meghívó

Kedves Vadásztársak!

Az OMVK Fővárosi és Pest megyei Területi Szervezete sportvadászosztályának ülését a vadászkamaráról szóló törvény, valamint az alapszabály szerint 2015. május 9-én, 9 órára, az alábbi napirenddel összehívom:

1. A sportvadász alelnök beszámolója
2. Egyéb

Kemenes Miklós
alelnök

Kedves Vadásztársak!

Az OMVK Fővárosi és Pest megyei Területi Szervezete hivatásosvadász-osztályának ülését a vadászkamaráról szóló törvény, valamint az alapszabály szerint 2015. május 9-én, 9 órára, az alábbi napirenddel összehívom:

1. A hivatásos vadász alelnök beszámolója
2. Egyéb

Guzsik Alfréd
alelnök

**A meghirdetett gyűlések helye mindkét esetben:
TIT Stúdió Egyesület Székháza
1113 Budapest, Zsombolyai u. 6.**

A szombati napot elsősorban a parkolási lehetőségek miatt választottuk, mivel e napon a környező utcákban ingyenes a parkolás.

TISZTELT VADÁSZTÁRSAK!

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a 2014–2015-ös idényre tavaly kiváltott vadászbjegyek érvényessége február 28-án lejárt. A jelenleg érvényes jogi szabályozás szerint – érvényes vadászbjegy hiányában – a fegyvertartási engedélyt a rendőrség visszavonja. Kérjük, hogy aki eddig még nem tette meg, gondoskodjék vadászbjegyének meghosszabbításáról! A Pest megyei Vadászkamara a szokott rendben várja a vadásztársakat!

Nyitva tartás:

Hétfő, szerda: 8,30–12,00 óráig és 13,00–16,00 óráig

Péntek: 8,30–12 óráig

JOGSZABÁLYI „ÍZELÍTŐ”¹

2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről

133. Jogosulatlan vadászat

178. § Aki idegen vadászterületen jogosulatlanul, vad elejtésére használható és arra alkalmas állapotban lévő eszközzel tartózkodik, szabálysértést követ el.

137. Lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés

183. § (1) Aki

a) a lőfegyver vagy lőszer gyártására, tartására, kereskedelmére, javítására vagy használatára és szállítására vonatkozó szabályokat megszegi,

b) lőfegyverdarabot vagy lőszerelmet engedély nélkül készít, megszerz, tart vagy forgalomba hoz, szabálysértést követ el.

(1a) Aki

a) kézi lőfegyverhez, vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedély nélkül megszerz vagy tart,

b) az engedéllyel tartott kézi lőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó csekély mennyiségű lőszert engedéllyel nem rendelkezőnek átad,

szabálysértést követ el.

(2) Aki

a) a légfegyver, gáz- és riasztófegyver, muzeális fegyver, színházi fegyver, illetve hatástalanított lőfegyver gyártására, kereskedelmére, megszerzésére, birtoklására, viselésére, tartására vagy használatára vonatkozó szabályokat megszegi,

b) a lőtér üzemeltetésére vonatkozó rendelkezéseket megszegi, szabálysértést követ el.

(2a) E § alkalmazásában csekély mennyiség a legfeljebb tíz darab lőszer.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

141. Természetvédelmi szabálysértés

187. § (1) Aki

a) a természetvédelmi államigazgatási szerv engedélyéhez vagy szakhatósági hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy szakhatósági hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, szakhatósági hozzájárulástól eltérő módon végez vagy végeztet, vagy bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget,

b) természeti területen – beleértve a védett természeti, Natura 2000 területet is – a természetvédelmi célokkal össze nem egyeztethető tevékenységet folytat, szemetel, a területet más módon szennyezi, tiltott helyen tartózkodik, engedély nélkül tüzet rak,

c) védett élő szervezet egyedét, származékát vagy barlangi képződményt jogellenesen megrongál, elvisz vagy elpusztít, illetve védett vagy fokozottan védett állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavar, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjére a természetvédelmi őr, az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.

147. Veszélyeztetés kutyával

193. § (1) Aki a felügyelete alatt álló kutyát

a) a település belterületén felügyelet nélkül bocsátja közterületre, vagy kóborolni hagyja,

b) természeti és védett természeti területen vagy vadászterületen – a vadászkutya és a triflakereső kutya kivételével – póráz nélkül elengedi vagy kóborolni hagyja,

c) szájkosár és póráz nélkül közforgalmú közlekedési eszközön – vakvezető, illetve mozgáskorlátozottakat segítő kutya kivételével – szállítja,

d) élelmiszer-elárusító üzletbe, közfürdő területére vagy játszótérre – vakvezető, illetve mozgáskorlátozott-

¹ Átvéve a Győr-Sopron megyei kamara közléséből

takat segítő kutya kivételével – beenged, illetőleg bevisz, szabálysértést követ el.

(2) Aki veszélyes ebét nem zárt helyen tartja, vagy nem helyez el a ház (lakás) bejáratán a veszélyes ebre utaló megfelelő figyelmeztető táblát, szabálysértést követ el.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr, továbbá a mezőőr is szabhat ki helyszíni bírságot.

196. Erdőrendészeti szabálysértés

242. § (1) Aki erdőben, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületen vagy erdészeti létesítmény területén gazdasági vagy műszaki célt, valamint a fenntartható erdőgazdálkodást, az erdő védelmét, illetve az erdészeti kutatást szolgáló jelet, tárgyat jogtalanul megsemmisít, megrongál vagy eredeti helyéről eltávolít, szabálysértést követ el.

(2) Aki olyan erdőben, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületen vagy erdészeti létesítmény területén jár, vagy járművel közlekedik, ahol a forgalmat jogszabály tiltja, vagy azt jogszabály felhatalmazása alapján korlátozzák vagy megtiltják, szabálysértést követ el.

(2a) Aki erdőben, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületen, fásításban vagy erdészeti létesítmény területén a tűzgyújtási előírásokat megszegi, közvetlenül vagy közvetve tüzet okozó tárgyat helyez el, vagy a gyújtott tűz őrzéséről, valamint annak a – helyszínről való távozás előtti – biztonságos eloltásáról nem gondoskodik, szabálysértést követ el.

(2b) Aki az erdőgazdálkodásért felelős miniszter vagy az erdészeti hatóság által elrendelt tűzgyújtási tilalom hatálya alatt a tűzgyújtási, tűzvédelmi előírásokat megszegi, szabálysértést követ el.

(3) Az (1)–(2b) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az erdészeti hatóság arra felhatalmazott ügyintézője, természeti, védett természeti és Natura 2000 területen a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.

*A fentebb felsorolt szabálysértések közül egyet szeretnék kiemelni: ez a **természeti területen való szemelelés!** Legyen az a 2015. évi fogadalmunk, célkitűzésünk nekünk, vadászoknak, hogy a vadászat során fokozottan ügyelünk a vadászterület tisztaságára, összegyűjtjük az üres töltényhüvelyeket, nem hagyunk el magunk után, még véletlenül sem, akár üdítősfalont, akár gumikesztyűt! Megkérem a vadászatvezetőket, hogy a társas vadászatok eligazításánál mindaddig nyomatékosan hívják fel erre a hazai és külföldi vendégvadászok, a tagság figyelmét, amíg ez automatizmussá nem válik! Ámen.*

Hivatásosvadász-konferencia

2014. 11. 07., Hatvan

A hivatásos vadászok szakmai találkozójának megrendezését sokan és sok helyről sürgették. A konferenciát a hatvani Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeumban bonyolították le. Különösen aktuálissá tette a konferencia megszervezését a vadgazdálkodást érintő ágazati törvények hamarosan bekövetkező változtatásának híre. A vadászati, erdő- és természetvédelmi törvényt a hírek szerint egyidejűleg, a 2015. évben tervezi tárgyalni a Parlament. A rendezvényre minden megye 15 küldöttet delegált, így jelentős szakmai seregszemlévé alakult a találkozó. Sokan először jártunk a szépen felújított létesítményben, amely méltó módon jeleníti meg a magyar vadgazdálkodás értékeit.

Fodermayer Vilmos, az OMVK alelnöke köszöntötte a megjelenteket, majd *Pechtol János*, az OMVK főtitkára ismertette a 2010–2014 közötti években a vadásztársadalom érdekében végzett kamarai tevékenységet és az elért eredményeket.

Dr. Jámbor László, az OMVK elnöke a két érdekvédelmi szervezet, a kamara és a védegyelet előtt álló legfontosabb feladatokat vázolta fel. Kiemelte a kamara és a védegyelet által képviselt javaslatokat, amelyek a vadászok és a vadgazdálkodás érdekében támogatást érdemelnek a vadászati törvény változtatásánál. Hangsúlyozta, hogy csak a többi érintett szervezettel közösen (konszenzus mellett) lehet olyan jogszabályt alkotni, ami kiállja az idő próbáját. (Itt szeretném megjegyezni, hogy

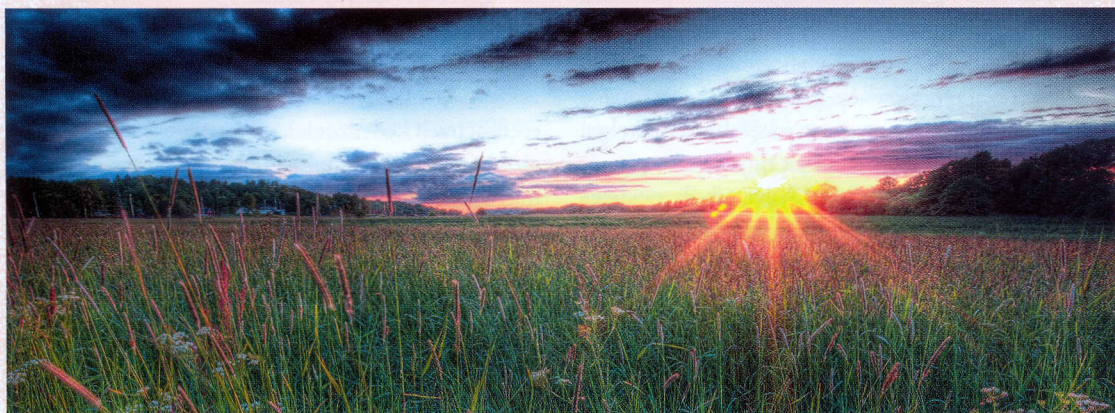
jelen volt az ülésen a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara képviselője, aki mindvégig támogatta a vadászat ügyét, és hangsúlyozta az érdekegyeztetés fontosságát.) A jelenlévő kollégák között egyöntetű vélemény volt, hogy kamarai elnökünk világos, reális helyzetértékelése, a hivatásos vadászok erkölcsi és szakmai megbecsülésének „felvállalt” támogatása esélyt ad arra, hogy hivatásunk a régóta megérdemelt helyére kerüljön.

Ezt követően *Krauzer Ernő* rendőr ezredes tartott tájékoztatót a rendészeti feladatokat ellátó hivatásos vadászok jogállásáról.

Talán a legtöbb hozzászólást a mezőgazdasági vadkárakkal kapcsolatos előadások váltották ki. *Dr. Király István* és *dr. Marosán Miklós* beszélt a mezőgazdasági vadkár becslése „egységesítésének lehetőségéről”. A téma fontosságát régóta felismerte már a szakma, bizvást állítható, hogy ez az egyik legjelentősebb kérdés, amit a „helyére” kell tenni, mert különben az egész magyar vadgazdálkodás jövője lehetetlenedik el. És ez természetesen azt is jelenti, hogy hivatásos vadász kollégáink megélhetése kerül veszélybe.

Az értekezlet után mindenkinek lehetősége volt megtekinteni a múzeumot. Összességében eredményes és tartalmas napot tudhattunk magunk mögött.

Guzsik Alfréd
hivatásos vadász alelnök

Vesztségesegek Magyarországon

Három év szünet után, 2013 őszén, ismét felütötte a fejét a vesztség Magyarországon, vörös rókákban és feltehetően veszett rókákkal érintkező más állatfajokban. 2013. szeptember közepe óta 42 róka, 2 szarvasmarha, 1 szarvas, 1 kecske és egy kutya vesztségének esetéről tudunk, amelyek Bács-Kiskun, Pest és Jász-Nagykun-Szolnok megye területén fordultak elő.

A vesztség ősidők óta ismert, vírus okozta, fertőző, járványos betegség. Világszerte előfordul. Valamennyi meleg vérvű állatfaj (a madarak kevésbé) és az ember is fogékony e betegségre. A betegség az agyvelő és gerincvelő gyulladását okozza. A vírus harapás útján, elsősorban nyállal terjed. Minél közelebb van a harapás helye az agy- és gerincvelőhöz, annál gyorsabban megjelennek a tünetek. A harapás helyétől, az állat korától függően a lappangási idő általában 2–8 hét, de olyan esetekről is tudnak, ahol 200 nap telt el a harapás és a tünetek megjelenése között. A vírus a központi idegrendszer követően jut el a nyálmirigyekbe. Sokszor mire az állat idegrendszeri tüneteket mutat, addigra már a harapása is fertőz. A mai ismeretek szerint a klinikai tünetek megjelenése esetén a vesztség minden esetben gyógyíthatatlan, halálos kimenetelű. A védekezés megelőző vagy postinfekciós (beteg állattal való érintkezés utáni sorozat-) oltással lehetséges.

Kontinensünkön a vesztség fenntartása leginkább a vörös róka számlájára írható, amely a faj élettanával és szaporodásbiológiájával kapcsolatos viselkedési sajátosságaihoz hozható összefüggésbe. Mivel igen szaporos, nagy területet bekóborló állatokról van szó, így más, vadon élő ragadozókhöz képest, mint például a hazánkban szintén viszonylag gyakorinak mondható nyest és borz, a róka lényegesen nagyobb szerepet tölt be a vesztség terjedésében. E faj mellett a vadon élő ragadozók közül még az egyre nagyobb területeken jelen lévő aranysakál érdemelhet figyelmet.

Hazánkban a vesztség 2013. évi, újbóli megjelenésére az Állat-egészségügyi Hatóság a vesztséggel érintett területeken történő vakcinás védekezés (gócoltás) ismételt elrendelésével reagált. Az erdei vesztség elleni vakcinás védekezés csalétekbe helyezett vakcinával történik. A vakcinákat GPS-bereendezés segítségével, egymástól azonos távolságra,

azonos sűrűségben, egyenletesen szórják ki repülőgépről. A kiszórásra és a kihelyezésre évente két alkalommal, vakcinázási kampányok keretében kerül sor. Az ízletes csaliban lévő vakcinákat a rókák feleszik, így a betegség ellen többnyire védetté válnak.

A vakcinás védekezés okozta áthangelődés (védetté válás) ellenőrzésére a vadászatra jogosultak részére vakcinázási kampányonként területarányosan megállapított számú róka lelövését és vizsgálat céljából történő beküldését írják elő. A mintaszám teljesítésén túl fontos, hogy az elejtett rókák lehetőleg egy évnél idősebbek legyenek, ugyanis az európai unió támogatási pénzek lehívásához bizonyítanunk kell a rókapoluláció kellő mértékű áthangelődését. Sok fiatal, csalétekkel még nem találkozott róka elejtése és vizsgálati célból történő beküldése esetén a mutatott áthangelődési arány az előírtnál jóval alacsonyabb lehet, és fennállhat az esélye a támogatási pénzek megvonásának.

A vakcinás védekezésnek és ennek következtében a rókapolulációk egyre nagyobb mértékű védetté válásának hatására, a vesztségesegek száma a 2014. évben már csökkenő tendenciát mutatott! Az utolsó vesztségesegek 2014 szeptemberében (róka) és októberében (kutya) voltak.

Cikkünk végén szeretnénk megköszönni a türelmet és a sok-sok segítséget, amit a vadászoktól a vesztség elleni küzdelemben kaptunk, és bár az eredmények kedvezőek a vesztségesegek számának csökkenését illetően, itt is megragadnánk az alkalmat a legfontosabb, a vadászokat is érintő óvintézkedések ismertetésére.

Fontos!

- A természetellenesen viselkedő (barátságos vagy támadó magatartást mutató) vadon élő emlőállattal (róka, aranysakál, kóbor eb) ne érintkezzen!

- Ha jármű által elgázolt vagy ismeretlen ok miatt elhullott róka tetemére talál, ne érintse meg!
- Mindkét fenti esetben értesítse az állat-egészségügyi hatóságot!
- Ha veszettségre gyanús állattal érintkezett, sürgősen keresse fel háziorvosát!
- Ha házi kedvence a megszokottól eltérően visel-

Dr. Kovács Melinda Edina járványügyi szakállatorvos, Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állat-egészségügyi Igazgatóság – kovacs.m@nebih.gov.hu

- kedik, vagy harapás nyomait véli felfedezni rajta, haladéktalanul értesítse szolgáltató állatorvosát!
- Ne feledkezzen meg az ebek évenkénti kötelező, veszettség elleni oltásáról!
- Tekintettel a veszettség esetekre, a kijáró házimacskák esetében is javasoljuk a veszettség elleni oltás beadatását a főváros és Pest megye területén.

Dr. Varga Ákos igazgatóhelyettes főállatorvos, Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állat-egészségügyi Igazgatóság – vargaa@nebih.gov.hu

Őzgazdálkodás a Törökuölgye Vadásztársaságnál

Nagy várakozással tekintettünk megjelenésekor, 1996-ban az új vadászati törvény elé. Reméltük, hogy az európai etikai normákat és jogszabályokat figyelembe vevő, a mai kornak megfelelő, vadgazdálkodást segítő törvény születik. Nem tudom, mások mit gondolnak erről, én kimondom: ez a törvény rossz, szükségtelenül bonyolult és nehezen áttekinthető. Nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Példa lehetett volna az angol vagy az osztrák vadászati törvény.

Jó magyar szokás szerint az élet minden területén a legszigorúbb szabályokat alkotjuk meg a magunk számára – így járt ez a vadászati törvényünk is. Sürgős változtatásokra van szükség. Remélem, ez mihamarabb megtörténik, egyszerűbbé téve a vadgazda életét.

E rövid bevezető után lássuk, miként sikerült az őzállományunkat – az átlagosnál rosszabb állapotból – kiváló minőségre fejleszteni!

1997-ben, két vadászterületi egységből megalakult a Hosszúvölgyi Vadász Egyesület. Az éves vadgazdálkodási terv készítésekor az egyesület filozófiája

az volt, hogy a vaddisznóállományt minél előbb – amennyire csak lehet – fel kell szaporítani. Én már akkor is fenntartásaimat hangoztattam, félve attól, hogy a vadállomány valamelyik része el lesz hanyagolva. A későbbiekben kiderült, nem is tévedtem. A vaddisznóállomány felszaporítása annyira jól sikerült, hogy 3 év után vadkárt kellett fizetni, viszont az apróvad és az őzállomány drasztikusan csökkent. Őz tekintetében a válogatás nélküli vadászat a minőség romlásához is vezetett. A 2002. év elején megtartott tisztségviselői választás után, döntési helyzet közelébe kerültem, ahol valamelyest lehetőségem adódott beleszólni a vadgazdálkodási munkák tervezésébe, végrehajtásába. Főleg az őz vonatkozásában próbáltam az elképzeléseimet érvényesíteni. Mondhatom, az elején kevés sikerrel; de elindult valami, a begyepesedett agyakba sikerült egy kis fényt becsempészni. Ettől az időtől számítom azt az időszakot, amelyben az őzpopuláció minőségének romlása megállt, illetve lassú növekedése elindult.

A választások után az is kiderült, nem volt okos dolog a két vadászterület egyesítése. A közgyűléseken

kieleződtek az ellentétek, érezni lehetett a szétválás igényét, amely a 10 éves vadgazdálkodási tervciklus végén, 2007-ben meg is történt.

Kezdeményezéssel és vezetéssel, a Törökvölgye Bérkilövő Vadásztársaságra alapozva és a helyi földtulajdonosokkal együttműködve, megalakítottuk az új Törökvölgye Vadásztársaságot. A „Tápióbicske–Tápiószentmárton Földtulajdonosi Közösség” bérbe adta a vadászati jogot társaságunknak. A szomszédokkal harag nélkül sikerült a vadászterület határait véglegesíteni, amelyet a hatóság el is fogadott. 2007 tavaszán kezdtük meg a vadgazdálkodási és vadászati tevékenységet. A vadászterület nagysága 5024 ha, ebből 85% mezőgazdaságilag művelt terület, 15% vegyes erdő, rét és legelő.

Az első intézőbizottsági ülésen elhatároztuk, hogy az egész vadállományra kiterjedő, következetes állománykezelést fogunk végrehajtani. Első lépésként – az évszakok figyelembevételével – egész évben folyamatosan, jó minőségű takarmánnyal etetni fogunk. Ezen az ülésen elfogadtuk az általában felvázolt jövőbeni állománykezelés koncepcióját. Mindenki egyet-

értett azzal, hogy a vadásztársaság fennmaradását, jövőjét a területi adottságai miatt csak az őzpopuláció minőségének javításával tudjuk szavatolni. Természetesen az apróvad kezelést sem hanyagoljuk el.

Régóta és ma is az a véleményem, és a 42 éves vadászati tapasztalatom alapján bátran kimondom, az őzállomány minőségét 60%-ban a suták genetikai adottsága határozza meg. A bakok hozzáadása ehhez 20%, nem több. A fennmaradó 20%-ot a területen lévő takarmány összetétele és minősége határozza meg. Szokták hangoztatni, hogy az időjárásnak is nagy a szerepe, de ez nálunk nem igazán volt mérvado. Tapasztalatom alapján azok a suták nevelnek jó utódokat, amelyek az átlagosnál kissé nagyobbak, jól kifejlett csontozatúak, fejük csontosabb, nagyobb, jó kondícióban lévő középkorúak, egy, ritkán két gidát nevelnek. Ezeket a sutákat kell mindenáron védenünk.

Fizikai vadgazdálkodási tevékenységünket azzal kezdtük el, hogy felmértük: melyek azok az alapvető feladatok, amelyeket azonnal el kell végezni, és pontosan milyen minőségű és mennyiségű vad található a területünkön. 2007 márciusának elején, *Hajas Ferenc* vadászmesterrel és a tagság egy részével, 5 alkalommal az egész területet lefedő létszámbecslést végeztünk el. Mégpedig úgy, hogy kizárva az átfedéseket, egy időben több helyen számoltuk meg a vadállományt.

Felhívtuk a becslésben részt vevők figyelmét arra is, hogy számlálják meg, a területünkön hány vadgazdálkodási berendezés van, és ezek milyen minőségűek, melyek azok a berendezések, amelyeket azonnal fel kell újítani. Lehetőleg pontosan jegyezzék fel az állomány összetételét és minőségét (suta, bak, gida), darabszámát. A becslés és felmérés összesítése nyomán kapott adatoktól azt reméltem, hogy a 2002-ben elkezdett sutakímélő akció pozitív jelei már mutatkoznak. Valóban, az összesített adatokból kiderült: az állomány növekedett, jóval több a jól fejlett suta, több és jól fejlettek a gidák, a 4-5 éves bakok ígéretesek. Az állomány létszáma stabilizálódott, nincs szükség a további növelésre.

Hajas Ferenc vadászmesterrel megállapítottuk, hogy az előzőekben felvázolt koncepciót tovább kell folytatni. A következetes állománykezelés keretein belül, a következő években belenyúlhatunk, bátrabban válogathatunk. Az állományba való belenyúlás nekünk azt jelentette, hogy szigorúan megválogatjuk a törzsállományt. Csak azokat a sutákat hagyjuk

meg, amelyek az előzőekben leírt jegyeket mutatták. Nincs szükségünk az öreg, rossz kondícióban lévő, meddő, három gidát nevelő sutákra. Különös gondot fordítottunk a gidák válogatására is. Kíméltük az átlagosnál nagyobb, jól fejlett sutagidákat.

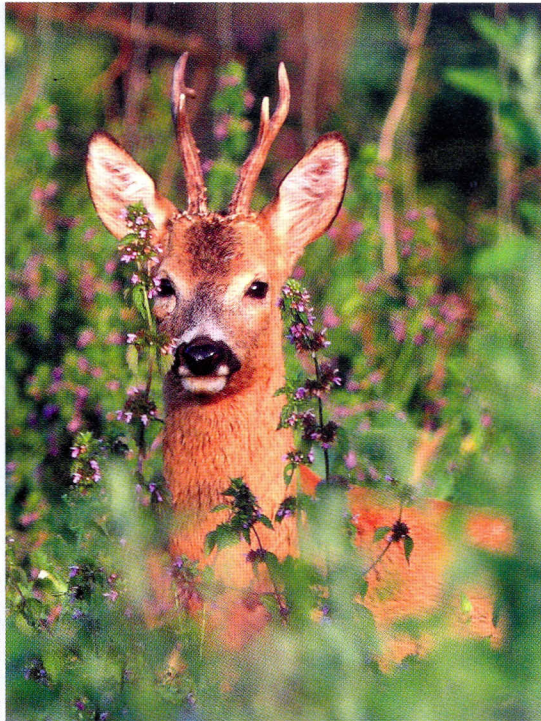
A bakgidák válogatását február elején kezdtük el. Szigorúan csak azokat a gidákat hagytuk meg, amelyek barkás agancsa elérte vagy meghaladta a fülük magasságát, és elágazási jegyeket mutatott.

A felnőttkorú, letisztított agancsú bakok válogatását az előzőekben ismertetett módon végeztük el. Fejlődésükhöz az egész éves takarmányozáson kívül nem sokat tudunk hozzáadni.

Nagyon figyeltünk a kihelyezett takarmány összetételére és minőségére. A téli etetés segítésére faládás, zárt önetetőket helyeztünk ki a nagyvadetetők mellé. Az önetetőket az általunk kitalált keverékkel töltöttük fel. A kukorica, borsó, árpa, száraz lucernaszéna-örlemény keveréke elengedhetetlenné vált a téli etetésnél. Premixet nem használtunk. A következő állománykezelésnek meg is lett az eredménye.

Közvetveleg azonban el kell mondanom, hogy 2009-ben szomorú esemény rázta meg társaságunkat. 2008-ban kezdődő, súlyos betegség következtében Hajas Ferenc vadászmeister, majd később Kiss József hivatásos vadász is itt hagyott bennünket. Emléküket kegyelettel őrizzük. A két szakember betegsége és halála után – kis időre – üresség támadt a vadásztársaság vezetésében. Ideiglenesen én vettem át a vadgazdálkodás teljes irányítását, majd 2009. január 31-én, javaslatomra a közgyűlés *Barna László* vadásztársasági tagot megválasztotta vadászmeستيرre. Az új vadászmeister állat-egészségügyi szakközépiskolai végzettségű, fiatal, agiliss, kezdő, de tehetséges szakember, később a hivatásos vadászati képzést is megszerezte. Az előző hivatásos vadász helyére *Nagy Imre* hivatásos vadász került alkalmazottként. Mindkét szakember kitűnően végzi munkáját, szemrebbenés nélkül rájuk lehet bízni az elveink szerinti és szakszerű állománykezelést és szabályozást. Az ő munkájuknak is köszönhető az őzállomány minőségének magas szinten tartása. A magam öröme (és megismerésére) minden elejtett bak kifőzött agancsának bemutatását megkövetelem, és közösen kiértékeljük a trófeát.

Elmondhatom, hogy az elmúlt években a bakjaink egyszer sem kaptak mínusz minősítést. 42 éve vadá-

Fotó: URASSY GYÖRGY

szom ezen a területen, ismerem minden zegét-zugát, ismertem a régi és ismerem a mai vadállományt, vártam és tudtam: jönni kell az eredményeknek! Mégis, magam is meglepődtem, amikor 2010-ben egy belöldi bérvadász elejtette élete bakját, és a kapitális, szabályos hatos, szépen gyöngyözött, kiskoponyára mért agancs a kifőzés után 24 órával 610 g súlyú volt. Ugyanebben az évben egy másik – kulminációja teljében lévő – kapitális bak is terítékre került, a kifőzés után a kiskoponyás agancs súlya 525 g volt. Mindkettő aranyérmes minősítést kapott.

Az őzbakállományunkat – az elejtett bakok és a területen kint lévő bakok agancsának becsült súlyát figyelembe véve – 400 g fölötti átlagsúlyúnak ítéljük meg. Természetesen ennél jóval nagyobbak is vannak. 2013–14-ben a nagy, ígéretes súlyú, golyóra érett bakok bent maradtak az állományban. Nekünk a legnagyobb öröm az, amit a vendégek távozásakor hallunk tőlük: „Jól kezelt, gyönyörű, erős bakjaitok és szép őzállományotok van!”

Ilyen örömeiket és sikereiket kívánok minden kedves vadász barátomnak és vadásztársaságnak!

Pekker Péter
Törökvolgye Vt., elnök

Vadgazdálkodásunk

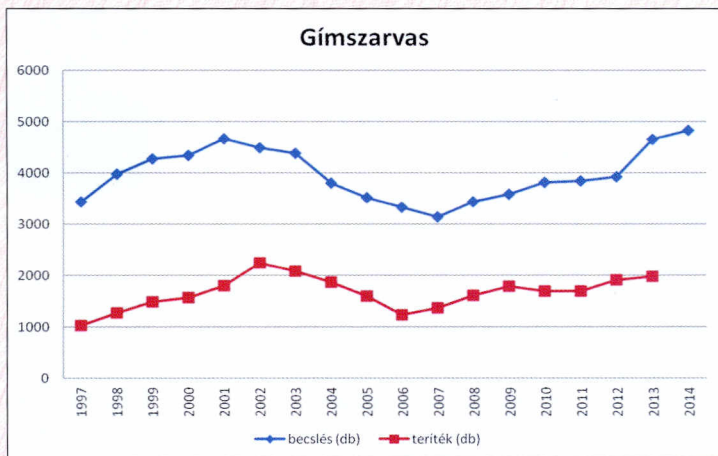
(1997–2014)

Két év, és lejár a vadászterületek bérleti ciklusa. Az új – remélhetőleg a régivel azonos – vadászterületek kialakítása, a vadászatra jogosultakkal való megállapodások kötése előtt célszerű visszatekinteni, hogy a va-

dászati törvény életbelépése óta eltelt, közel két bérleti ciklus alatt hogyan alakult megyénk vadgazdálkodása (adatforrás: Országos Vadgazdálkodási Adattár).

GÍM

Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Haszn. (%)
1997	3447	1028	29,8
1998	3984	1275	32,0
1999	4280	1493	34,9
2000	4343	1574	36,2
2001	4673	1811	38,8
2002	4501	2252	50,0
2003	4387	2092	47,7
2004	3805	1868	49,1
2005	3521	1603	45,5
2006	3339	1241	37,2
2007	3145	1378	43,8
2008	3445	1616	46,9
2009	3586	1788	49,9
2010	3824	1691	44,2
2011	3841	1691	44,0
2012	3929	1918	48,8
2013	4657	1981	42,5
2014	4827		0,0

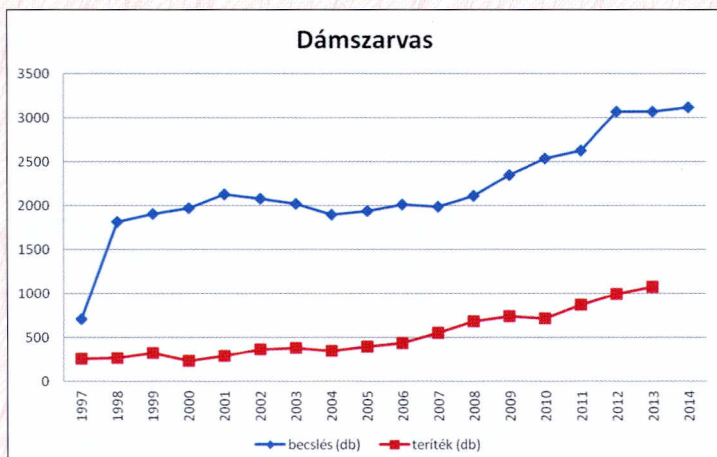
Gímszarvasállományunk az elmúlt 18 év alatt, az 1997. évit bázisnak tekintve, 40%-kal növekedett, a teríték pedig 90%-kal (!) nőtt. A 40–50% közötti hasznosítás miatt az állományunk csökkenni kellene, nem pedig szaporodnia. Nyilvánvaló, hogy a szabad vadászterületen pontos állománybecslést nem tudunk végezni, de el kellene érni, hogy a becslési számok legalább közelítsék a valóságot. E számokkal senki más, csak magunkat csapjuk be. A megye gímállományának minőségi javulását a mind több

körzetben megtartott trófeaszemlék jól tükrözik. Ugyanakkor szembesülhetünk azzal is, hogy a korosztályok még nincsenek rendben. Még mindig sok a korán puszkavégre kapott fiatal és középkorú bika. A Börzsönyi Zrínyi Vadásztársaság kezdeményezésére a Börzsöny vadásztársaságai táji vadgazdálkodás mellett döntöttek, felkérve az Ipoly Erdő Zrt.-t (mint e körzet legnagyobb gímállományának gazdáját) a szakmai irány kimunkálására.

A tilalmi időben való, vadkárelhárítással indokolt ünnelejtéseket újra kellene gondolni! A folyamatos zaklatás miatt a bőgő bikák egyre kevesebbet mozognak, és már sötétben mozdul a szarvastarvad is. (Természetesen az egyéb zavarás – kirándulók, quadosok stb. – is erősen hozzájárul mindehhez.)

DÁM

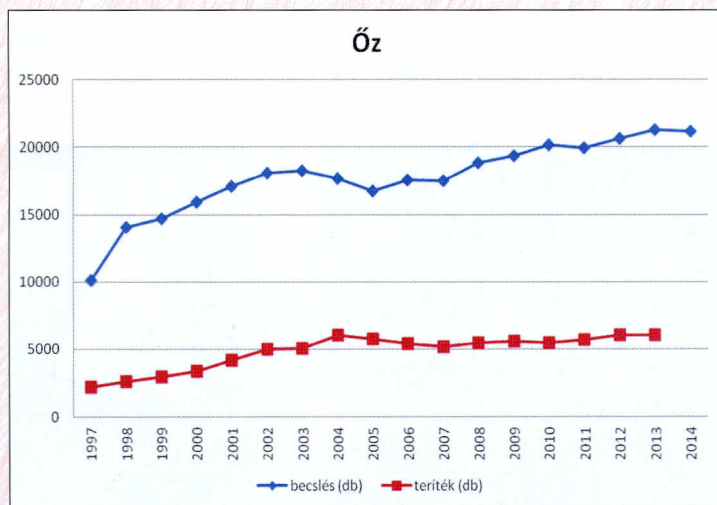
Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Haszn. (%)
1997	710	262	36,9
1998	1818	265	14,6
1999	1909	323	16,9
2000	1975	237	12,0
2001	2131	291	13,7
2002	2081	365	17,5
2003	2022	381	18,8
2004	1896	347	18,3
2005	1937	400	20,7
2006	2011	443	22,0
2007	1992	557	28,0
2008	2111	688	32,6
2009	2347	742	31,6
2010	2536	719	28,4
2011	2625	874	33,3
2012	3071	996	32,4
2013	3068	1078	35,1
2014	3120		0,0

A dämállomány 18 év alatt közel négy és félszeresére nött, a teríték pedig négyszerese lett. A 30%-ot meghaladó hasznosítás mellett is emelkedik a létszám. A NEFAG Zrt. pusztavacsi erdészetének szigorú és következetes szakmai munkája példaként szolgált a környék vadásztársaságai számára is. Ma már öröm végignézni a „pusztavacsi” trófeaszemléken a mind súlyban, mind érettségben vadászszívet megdobogtató dämtrófeákat.

ŐZ

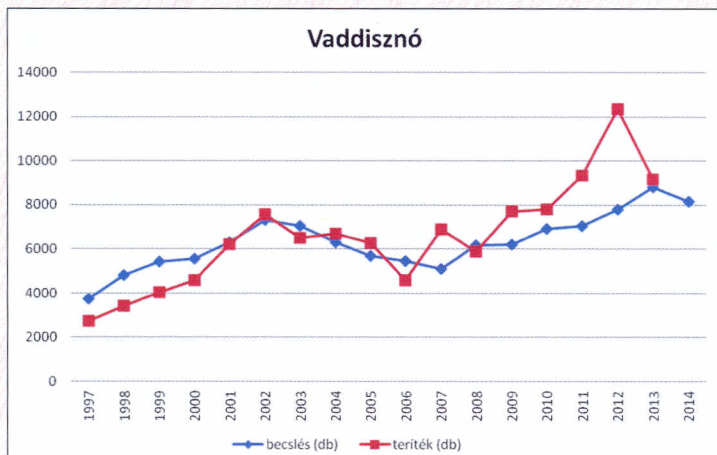
Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Haszn. (%)
1997	10119	2257	22,3
1998	14067	2663	18,9
1999	14738	2993	20,3
2000	15910	3416	21,5
2001	17062	4198	24,6
2002	18052	5018	27,8
2003	18247	5055	27,7
2004	17687	6066	34,3
2005	16768	5767	34,4
2006	17531	5433	31,0
2007	17513	5208	29,7
2008	18834	5510	29,3
2009	19338	5623	29,1
2010	20185	5481	27,2
2011	19945	5702	28,6
2012	20614	6036	29,3
2013	21258	6061	28,5
2014	21170		0,0

A bemutatott időszakban a becslési számok szerint az állomány a duplájára növekedett, a teríték pedig közel háromszorosára. A 30%-ot közelítő hasznosítás mellett is emelkedik a létszám. Az őz esetében figyelembe kell vennünk, hogy úgyszeren vadászó vetélytársunk jelentkezett, az aranyasakál.

VADDISZNÓ

Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Haszn. (%)
1997	3750	2739	73
1998	4823	3440	71,3
1999	5430	4052	74,6
2000	5568	4603	82,7
2001	6312	6208	98,3
2002	7326	7579	103,5
2003	7055	6512	92,3
2004	6329	6723	106,2
2005	5700	6287	110,3
2006	5477	4605	84,1
2007	5124	6909	134,8
2008	6202	5882	94,8
2009	6231	7729	124
2010	6938	7803	112,5
2011	7072	9346	132,2
2012	7806	12357	158,3
2013	8827	9189	104,1
2014	8184		0,0

E fajjal aztán van bajunk! A becslült állomány duplájára, a teríték viszont közel három és félszeresére emelkedett. Kétségtelen, hogy a teríték növekedésében szerepet játszott a sertéspestis, hiszen az állomány (főként a malaclétszám) drasztikus apasztása volt szükséges. Sajnálatos módon a sík vidéki, ún. apróvadás vadászterületeinket is meghódította a vaddisznó. Vannak olyan vadászterületeink, ahol korábban a napi apróvaderíték 100 körül járt, ma viszont ugyanitt az éves vaddisznóteríték haladja meg bőven a százat. Apróvadás viszont nincs.

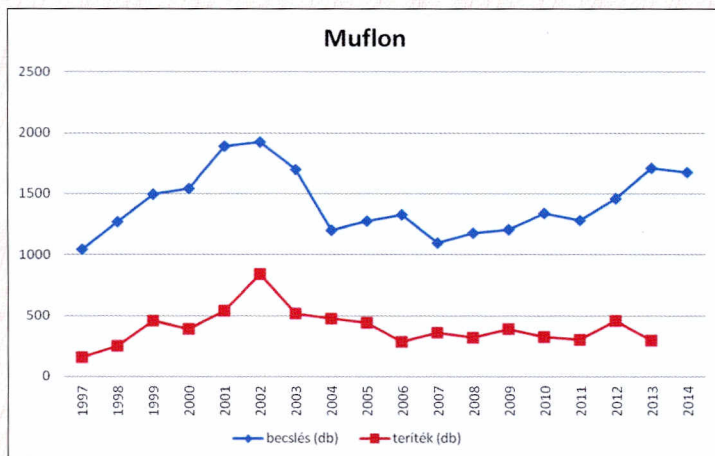
Vajon miért?

2012-ben a hasznosítás 158% volt. A becslült állomány ennek ellenére a következő évre ezer darabbal növekedett. Az állomány kézben tartásához az éves hasznosításnak 150% körül kellene mozognia. Amennyiben nem ezt tesszük, újra kiszalad a kezünkől, és megint jön a sertéspestis. A már nem csikos malacokat vezető kocákat is löjük meg bátran!

MUFLON

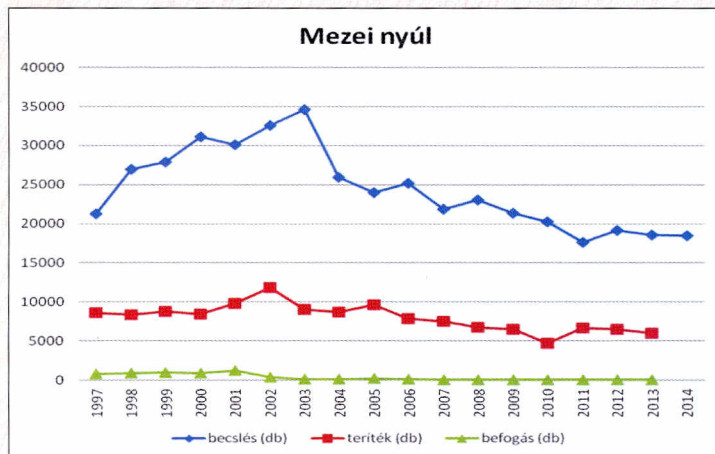
Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Haszn. (%)
1997	1045	160	15,3
1998	1269	251	19,7
1999	1494	462	30,9
2000	1543	388	25,1
2001	1888	542	28,7
2002	1924	843	43,8
2003	1696	515	30,4
2004	1203	477	39,7
2005	1279	443	34,6
2006	1328	286	21,5
2007	1095	359	32,8
2008	1175	323	27,5
2009	1205	391	32,4
2010	1340	327	24,4
2011	1280	306	23,9
2012	1459	461	31,6
2013	1709	295	17,3
2014	1676		0,0

A becsült állomány több mint másfélszeresére, a teríték – erős hullámzást mutatva – mintegy a duplájára nőtt. Meglehetősen érthetetlen, hogy a 2013. évi, 17,3%-os hasznosítást követően is csökkent az állomány 2014-re (?).

MEZEI NYÚL

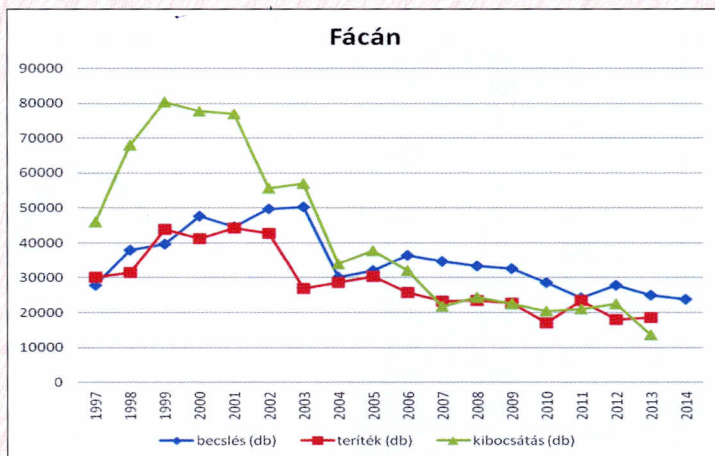
Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Befogás (db)
1997	21 276	8656	818
1998	26 999	8382	906
1999	27 908	8782	949
2000	31 148	8422	908
2001	30 144	9810	1238
2002	32 571	11882	338
2003	34 580	9002	98
2004	25 962	8672	130
2005	23 987	9645	191
2006	25 152	7882	106
2007	21 875	7485	42
2008	23 048	6706	0
2009	21 340	6454	69
2010	20 258	4724	53
2011	17 604	6625	0
2012	19 193	6457	0
2013	18 587	5967	33
2014	18 439		

Az elmúlt 18 évben mezeinyúl-állományunk 2008-ig folyamatos emelkedést mutatott, majd rohamosan csökkent. Történt mindez annak ellenére, hogy megyénkben a 2008. évben beindítottuk a ragadozógazdálkodási programot. Igaz, hogy ehhez csupán 10-12 vadásztársaság csatlakozott kellő hatékonysággal. A megyei átlag elfedi a csapdázásban élen járó vadásztársaságok kiváló mezeinyúl-gazdálkodási eredményeit (Bugyi térsége). Az élőnyúl-befogás megyénkben gyakorlatilag megszűnt. Az utolsó jelentős befogási év 2001 volt.

FÁCÁN

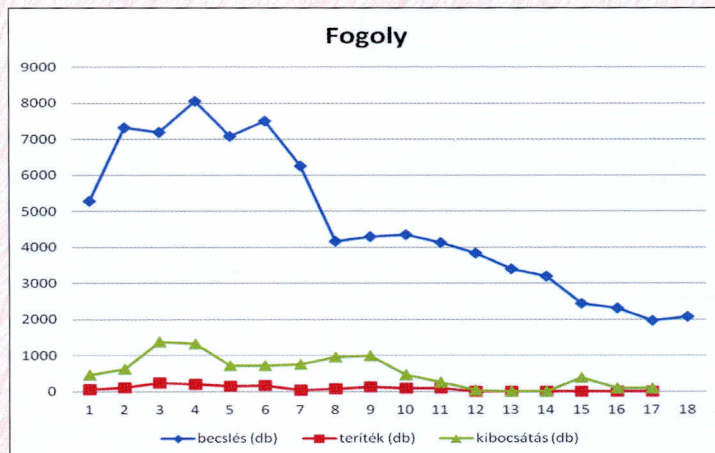
Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Kibocsátás (db)
1997	27 935	30 252	45 909
1998	38 017	31 522	68 128
1999	39 618	43 963	80 503
2000	47 708	41 189	77 663
2001	44 651	44 222	77 019
2002	49 829	42 721	55 733
2003	50 266	27 010	57 110
2004	30 219	28 678	33 962
2005	32 115	30 391	37 758
2006	36 381	25 873	32 160
2007	34 677	23 299	21 751
2008	33 380	23 584	24 494
2009	32 749	22 846	22 525
2010	28 661	17 105	20 481
2011	24 281	23 618	21 099
2012	27 817	17 969	22 494
2013	24 971	18 604	13 710
2014	23 950		

Fácánállományunk, a mezei nyúléhoz hasonlóan, 2003-ban érte el a csúcst, majd 2014-re csupán a felére csökkent. A szabad területi törzsállománynak megfelelően, a terítékadatok is mélyrepülést mutatnak. A zárt téri nevelésből származó fácán kibocsátása a 2000–2001. évek csúcsához képest 80%-kal (!) csökkent. Ugyanakkor öröndetes, hogy a Homokpusztai Ftk. példáját követve, több vadgazdálkodó visszanyúlt a leghagyományosabb – s a jelek szerint a legeredményesebb – az alkalmazkodóképességet, a túlélést legjobban szolgáló, kotlóssal való neveléshez. Azokon a vadászterületeken, ahol több éve végzik e munkát, növekedett a szabad területi törzsállomány és a fácánteríték is.

FOGOLY

Év	Becslés (db)	Teríték (db)	Kibocsátás (db)
1997	5282	59	460
1998	7333	124	638
1999	7198	246	1375
2000	8061	207	1330
2001	7078	154	715
2002	7505	170	720
2003	6252	51	750
2004	4177	84	960
2005	4293	138	1000
2006	4362	93	460
2007	4125	98	260
2008	3833	8	50
2009	3400	0	0
2010	3199	0	0
2011	2439	0	400
2012	2320	5	100
2013	1972	2	100
2014	2083		

Az 1975. évi megyei állománybecslési jelentések még 94 ezer db-os (!) fogolyállományról számoltak be, 2014-ben pedig a 2000 db-ot alig haladta meg. (A fogoly 1979 óta nem vadászható faj, tehát állományának drasztikus csökkenésében a vadászatnak semmilyen szerepe sincs!) A faj állománya a 2000-es évek elején ismét egy „csúcst” mutatott, ami az 1975. évinek még a 10%-át sem érte el. Azóta pedig drasztikusan csökkent a létszám.

A mezeinyúl-, fácán- és fogolybecslési számokat áttekintve láthatjuk, hogy a 2000-es évek eleje törzsállományi csúcspontokat mutat. E létszámnövekedéshez talán hozzájárult a termőföld privatizálása a 90-es évek elején. Emlékezhetünk rá, hogy ezen időszakban számtalan felhagyott parcellát, parlagot láttunk, tehát volt élőhely az apróvadnak. Az új földtulajdonosok viszont a 2000-es évek elejére jórészt megoldották a földterületek össze-

vonását, s megkezdték az intenzív művelést. Kivágták a fasorokat, beszántották a földutakat, csatornapartokat, így felszámolva az apróvad élőhelyét. Reményünk az új támogatási rendszer, a zöldítési program lehet, mely szerint a földművelők a fasortelepítések, parlagon hagyott vagy fűkeverékek bevetett táblaszegélyek után többlettámogatást kapnak. Így újra lehet élőhely az apróvadnak.

EGYÉB VADFAJOK (teríték: db)

Évek	Erdei szalonka	Tőkés réce	Balkáni gerle	Dolm. varjú	Szarka	Szajkó	Kóbor kutya	Kóbor macska	Róka	Borz
1997	728	2403	10 048	1448	4660	2117	3480	4106	2456	
1998	576	2872	15 926	1278	4137	2190	2945	3497	2508	
1999	985	6582	14 397	1329	4110	2491	3128	3422	3462	
2000	1170	3273	18 848	1117	3410	2138	2870	2701	3299	
2001	1318	3817	18 330	850	3408	1489	2791	3255	3148	
2002	1026	3805	23 403	759	3396	1709	2664	3386	3836	106
2003	923	2860	25 167	675	2849	1328	2262	2242	3688	167
2004	786	2915	17 960	684	2776	2201	851	889	2420	138
2005	1073	2267	14 314	745	3191	1459	1066	1330	3037	133
2006	932	2874	11 678	659	2197	1112	824	1110	3021	133
2007	904	4092	17 854	618	2221	1405	726	989	4166	239
2008	775	3922	13 086	725	6592	1263	796	1042	4116	173
2009	0	3276	16 109	879	7440	1105	705	1048	4847	232
2010	423	3347	10 225	915	6120	969	601	767	3614	270
2011	441	3534	14 258	1099	5220	1653	816	1097	5249	390
2012	289	1115	21 227	1389	5662	1857	504	703	4988	454
2013	359	3647	24 392	1758	6223	1862	366	683	4587	423

Az erdeiszalonka-teríték mérséklődésének nem a vonuló állomány csökkenése az oka, hanem hogy e faj a 2009. évtől nem vadászható. Kutatási célból, monitoringprogram keretében ejtethetjük el a 2010. évtől.

Pest megye vízivad-vadászati lehetősége nem jelentős. A Duna kivételével természetes vizeink alig vannak.

A 2008. évben elindított ragadozógazdálkodási programnak köszönhetően emelkedett a dolmányos varjú, szarka, róka és borz terítéke. Sajnálatos, hogy az intenzív ragadozókontroll csak mintegy húsz vadászterületre korlátozódik.

Az aranyakállal mint újonnan visszatelepült fajjal külön kívánok foglalkozni.

Aranysakál-teríték	Országos (db)	Pest megye (db)
2005	140	0
2006	163	1
2007	349	1
2008	452	2
2009	674	7
2010	786	3
2011	1129	5
2012	1660	13
2013	1813	17

Amint a számokból látható, az országban (és ez idáig főként a déli megyékben) állományrobbanás zajlott le. Megyénkben ez most várható. Az elmúlt évben egy, a megye középső részén fekvő vadászterületen 14 db (!) aranysakál ejtettek el, és úgy becsülik a kollégák, hogy a megmaradt állomány 40 db (!) körüli lehet. Igaz, hogy az aranysakál fő táplálékát is az apró rágsálók teszik

ki, de az ivadéknvelés időszakában nyilván a leghatékonyabb zsákmányszerzésre (legkevesebb energiával a legtöbb táplálék) törekedve megfogják az őzgidát, a vadmalacot és akár a nemrég született gímborjakat is, az apróvadról nem is beszélve. Amennyiben nem teszünk lépéseket még most kézben tartani e faj létszámát, később már nem sokat tehetünk ennek érdekében.

PÉNZÜGYI ADATOK (millió forintban)

Vadgazd. év	Bevételek							Kiadások						Gazdálk. egyenlege
	bérlelővés	szolgáltatás	élő vad	lőtt vad	egyéb	pályázat és tám.	összesen	m.-bér	vadgazd. kiad.	vadkár		egyéb	összesen	
										mg-i	erdei			
2004/05	580	82	15	125	172	45	1019	234	522	19	7	167	949	70
2005/06	528	68	5	142	192	56	991	280	490	16	6	149	941	50
2006/07	517	84	4	130	193	40	968	287	404	22	5	241	959	9
2007/08	605	91	8	146	255	43	1148	239	630	21	2	180	1072	76
2008/09	544	105	11	152	252	30	1094	285	589	28	1	177	1080	14
2009/10	419	164	4	151	232	21	991	247	484	22	2	159	914	77
2010/11	397	86	1	151	249	50	934	210	404	37	7	173	831	103
2011/12	398	89	1	207	309	32	1036	230	468	50	6	183	937	99
2012/13	468	84	3	244	285	23	1107	236	505	58	5	196	1000	107
2013/14	398	109	2	216	294	26	1045	236	447	48	14	224	969	76

Előrebocsátva azt, hogy a vadgazdálkodási jelentés pénzügyi adatait nem minden vadászatra jogosult tölti ki, azért a bemutatott számok nagyságrendben jelzik a tendenciát. A bérvadászat bevételei az elmúlt 10 év alatt mintegy 30%-kal csökkentek, a szolgáltatás 27 millió forinttal nőtt. A lőtt vad értékesítéséből származó árbevétel csaknem duplája a 10 évvel ezelőttiének, és jelentősen növekedett az egyéb bevétel, amelynek jelentős része a tagdíj, belépési díj és vadgazdálkodási hozzájárulás emeléséből (vadásztársasági tagi befizetésből) származik. Csupán így tudjuk egyensúlyban tartani gazdálkodásunkat, miközben összességében a kiadások az elmúlt 10 év alatt (csekély ingadozás mellett) érdemben nem változtak.

A vadgazdálkodásra fordított kiadások csökkentek, míg a mezőgazdasági és erdei vadkár térítésének költségei emelkedtek, s egyéb kiadásaink is nőt-

tek. A vadgazdálkodás alkalmazottainak (leginkább a hivatásos vadászoknak) a bére viszont sajnálatos módon változatlan maradt. (Tudni való pedig, hogy jó vadászat ott van, ahol jó hivatásos vadász van. És ott van jó hivatásos vadász, ahol jól meg is fizetik.)

Végül a gazdálkodási eredményről! A társadalomban sok helyütt (még a sajtóban is) úgy gondolják, hogy a vadgazdálkodással „megéri” foglalkozni, azaz hogy a vadászok igen jól keresnek a bérvadásztatással, a vadhús-értékesítéssel. A fenti táblázat pozitív eredményt mutató adatai ellenére vitába kell szállnunk ezzel a véleménnyel, amely nem veszi figyelembe, hogy

- a pozitív egyenleg a vadásztársasági tagok már említett befizetéseiből táplálkozik (a vadásztársaság mint egyesület nem engedheti meg veszteség kialakulását, mert az szinte azonnali területvesztéssel

járna, ezért a tagi terhek növelésével veszi annak elejét);

- a „nyereség” 103 vadászterületen, több mint 600 000 hektáron folytatott tevékenységből keletkezik (ennyi a megye vadászható területe);
- a „hozam” tehát még a legjobb, 2012–13-as idényben is csak 170 Ft/ha körüli értéket tett ki (ez az

összeg a gyenge-közepes apróvadász területek hektáronkénti bérleti díjának felel meg).

Végezetül – csupán tájékoztatásul – bemutatom az 1997. évi és a 2013. évi országos vadállományadatok (db).

	1997		2013	
	becslés	teríték	becslés	teríték
Gímszarvas	71 685	19 692	101 647	53 012
Dám	14 126	4722	32 749	12 792
Őz	237 573	34 481	375 095	100 350
Muflon	10 661	1464	13 154	3244
Vaddisznó	58 900	38 126	120 178	128 365
Mezei nyúl	475 133	138 503	479 889	76 510
Fácán (kibocsátás)	645 495 (872 653)	493 955	611 180 (437 012)	331 426
Fogoly	62 723	1840	17 378	1-514

Nagy István
titkár

VADÁSZNAPOK

Vadásznapokat ebben az évben is rendezünk a megyében, a szokott helyeken.

Vadász- és falunap	Fót	május 30.
Kittenberger napok	Nagymaros	május 30-31.
Kóhalma – kopjafaünnep	Bugyi	június 7.
XI. magyar–szlovák vadásznap	Nagybörzsöny	augusztus 29.
Gerjementi vadásznap	Albertirsa	október 3.

Részletesebb információkat – ahogy azok rendelkezésre állnak – honlapunkon, a www.omvkpest.hu/programok oldalon tesszük közzé.

Vadászat és állatvédelem

– a jogalkotási munka előkészítése –

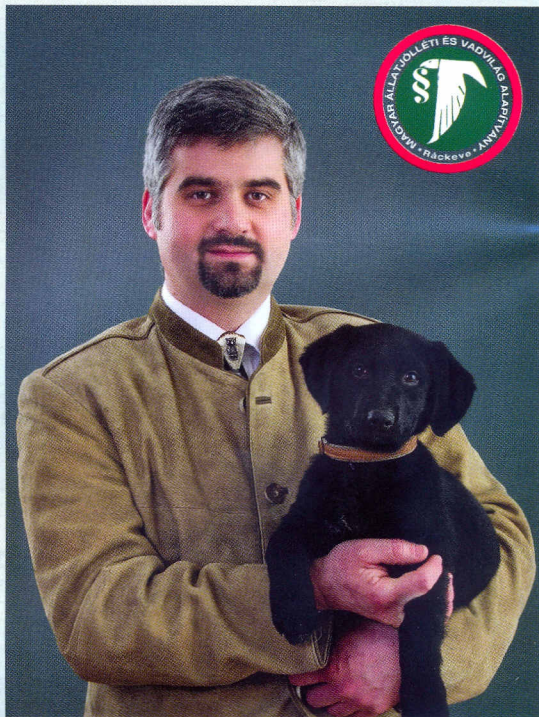
A vadászat és az állatvédelem együttműködése nem ördög-től való dolog. A hivatásos vadászok gyakran hangoztatják: állatvédők vagyunk, hiszen megóvjuk a vadállományt, biztosítjuk annak fennmaradását. Mégsem felhőtlen hazánkban a nem vadászó állatvédők kapcsolata a vadászemberekkel, és erről sajnos mindkét oldal tehet.

Az Országgyűlés Fenntartható Fejlődés Bizottsága az állatok védelmét érintő törvények összhangjának megteremtése érdekében jogszabály-előkészítésbe kezd. Ez a munka főként azért indokolt, mert az állatvédelem területén kialakult társadalmi igényeket jelenleg több törvényünk – amelynek egyébként ez a feladata lenne – nem tükrözi.

A biológiai sokféleség magyarországi védelmét 1995-től szabályozzák részletesen. A környezeti elemek közül az élővilág, különösen a vadászható állatfajok és a védett természeti értékek, ezen belül a védett és fokozottan védett állatfajok kaptak kiemelt figyelmet a jogalkotótól. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény azóta szinte követhetetlen számú módosításon esett át, főként hazánkban az Európai Unióhoz való csatlakozása miatt. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény e két keretjogszabályhoz csatlakozva próbálja szolgálni az emberi környezetben tartott, magántulajdonban lévő állatfajok és fajták védelmét.

E három kerettörvény átfogó összhangjának megteremtése több területen is időszerűvé vált. Itt elsősorban a magántulajdonban lévő állatok (pl. házikutya, házimacska, házigalamb), továbbá a szintén magántulajdonban lévő, ám állami oltalom alatt álló állatfajok (pl. solymászmadarak, énekesmadarak) használatának, hasznosíthatóságának kérdései okoznak évtizedek óta feszültséget az állatok tulajdonosai és a hatóságok között. Ilyen ügyekben a jogalkalmazás segítségére vannak ugyan bírósági és alkotmánybírósági határozatok is, de ezek elemzése, értékelése és jogszabályokba ültetése az állatvédelmi jogalkotás területén eddig még nem történt meg.

Az elmúlt években a kitorékvadászat kapcsán is felhangoltak a viták a vadászok és állatvédők között. A va-

dászgörey és üregi nyúl, valamint kitoréke és róka, borz küzdelme ma is vitatott vadászati mód, holott vadászható állatfaj elejtését eredményezi. Újabban kiemelt probléma állatvédő körökben a városi vadriasztás és vadbefogás szabályozatlansága is. Az agarászat mint vadászati mód egyértelmű szabályozásáért pedig még mindig sokan küzdenek.

A fent megjelölt törvények időszerű módosításainak megszervezését a Fenntartható Fejlődés Bizottság civil és szakmai szervezetekkel egyeztetve tervezi, s ebben alapítványunk is szívesen részt vesz majd. Arra ösztönzöm a társadalmi szervezetként működő vadásztársaságokat, hogy javaslataikat juttassák el hozzám, működjünk együtt ebben a munkában. Az új szabályozással kapcsolatos elképzeléseinket a *Nimród Vadászújság* folyamatosan közli majd.

Dr. Czerny Róbert elnök
Magyar Állatjóléti és Vadvilág Alapítvány
E-mail: roberto@czerny.hu

Csapdázás a rókák koslatási időszakában

Hosszú évtizedek szakmai tapasztalata alapján biztos állíthatom, hogy – a kotorékozás, a les, illetve a hajtások szükségessége mellett – nincs hatékonyabb eszköz a rókaállomány gyérítésére, mint a január–februári, a koslatás idején végzett csapdázás.

A róka csapdázása az a módszer, amellyel nagyon jó eredményeket érhetünk el az egyedszám csökkentésében. Ebben az időszakban a tüzelő rókaszukák vizelete a magas hormonszint miatt többszörös koncentrátumban tartalmazza azokat az illatanyagokat, melyek a kan rókák számára ellenállhatatlanok. Így hát nincs más dolgunk, mint legalább 2 elejtett rókaszukából vizeletet gyűjteni, ezután kb. ½ liter óz-, ill. disznóvérrel jól összekeverni egy zárható tetejű edényben. (Hűtőben tartva hetekig eláll.)

Miután a hatványakcsapdánkat az előírás szerinti módon felállítottuk, még az élesítés előtt az egész szerkezetet bedörzsöljük egy ALMÁVAL! Ez azért fontos, mert az alma tökéletesen szagtalanít. Ezt követően, a csapda leföldelése és beélesítése után, kb. 2 kanálnyit

locsolunk a keverékből a földkupac ama részére, ahol a csali található. Csalinak én mindig 2 db fácánfejet használok, amely sohasem frissebb 1 hetesnél.

Az arányokat szemléltetve: a csapdával az év egyéb időszakában kb. heti 1 rókát lehet fogni, míg a január–februári időszakban ez a szám hetenként 5–10 is lehet!

*Szabó Gábor
hivatásos vadász*

Előfordul alkalmanként, hogy a vadászterületeken (erdei, mezőgazdasági területeken, turista, vagy földutakon,) sétáló, kiránduló, vagy ott munkálkodó emberek rátalálva a ragadozók gyérítése céljából kihelyezett csapdákra, megrongálják azokat, vagy szabadon bocsátják a befogott ragadozókat. A tájékoztatás érdekében és a „nem-vadászok” együttműködését kérve a Csíkvölgyi Vass Albert Vadásztársaság a következő táblát helyezi ki területének számos pontján. Érdemes követni a példájukat!

Felhívjuk a vadászterületen tartózkodók figyelmét, hogy a vad és védett állatok védelmében a vadászható és esetenként közegészségügyi szempontból is veszélyforrást jelentő ragadozók (elsősorban róka) számát – a jelen időszakban – kihelyezett csapdák használatával gyérítjük.

A csapdákat a vadászati törvény előírásainak megfelelően, biztonságosan, utaktól távol helyeztük el, és folyamatosan ellenőrizzük. Kérjük, hogy véletlen fellelés esetén se nyúljon hozzájuk.

A csapdák érintése az esetleges sérülések elkerülése végett tilos. Kérjük kutyáját a jogszabálynak megfelelően, tartsa felügyelet alatt. A gazdátlanul kóborló ebekre a csapda veszélyt jelenthet.

.....Vadásztársaság

A barna medve magyarországi visszatelepülése

Az elmúlt néhány évben számos hír látott napvilágot a nagyragadozók észak-magyarországi észleléseiről, a fajokkal kapcsolatos fontosabb ismeretekről, megőrzésük problémáiról. A Bükki Nemzeti Park Igazgatóság működési területén immár évek óta stabilan jelenlévő hiúz és farkas mellett, az egyre gyakrabban észlelt barna medvék visszatelepődése is megtörtént. A barna medve tavalyi előfordulási adatai alapján Heves és Nógrád megye határán, illetve Nógrád megye északi részén két főbb aktivitási terület feltehető. A faj állandó megtelepedésére alkalmas hazai hegyvidéki élőhelyek – a Börzsöny, a Mátra, a Bükk, az Aggteleki-karszt és a Zempléni-hegység – közötti átjutásra a zöld folyosók többnyire a medvék rendelkezésére állnak. A hazánk területén jelenleg előforduló egyedek számát nagyon nehéz megbecsülni, mivel a medvék nagy területen mozoghatnak, napi mozgáskörzetük meghaladhatja a több tíz kilométert is.

A barna medve eredendően a természet szerű, zavartalan erdőségekhez kötődik, és táplálékát is itt szerzi meg. Alapvetően mindenevő állat, táplálékának nagyobb részét termések, bogyók vagy akár a fű alkotja. A számára szükséges fehérjét elsősorban rovarok, dögök elfogyasztásával veszi magához, azonban ahol megteheti, esetenként a háztájiban is kárt tesz. Ez elsősorban ott várható, ahol az erdőhatár és a gazdálkodási egység határa egymáshoz nagyon közel esik. A külhoni tapasztalatok alapján a medve általi zsákmányolások száma már egy kb. ötszáz méteres biztonsági sáv esetén elenyésző. Ugyanakkor a medve erdei élőhelyeinek közvetlen zavarása, kiterjedésének csökkenése (pl. kiterjedt vágásterületek) esetén nagyobb eséllyel várható a medvék megjelenése a gazdálkodók értékeinek közelében. A barna medve a teleléséhez szükséges táplálékot biztosító idős, gazdag makktermést adó tölgyesekhez-bükkösökhöz kötődik. A szükségesnél kevesebb növényi táplálék hiányában a nagy testű patások elejtése sem okoz

gondot számára. A faj terjeszkedésével korlátozott mértékű károkozására is számítani lehet; elsősorban a háziállatok és a méhkaptárak lehetnek veszélyben. Jó alkalmazkodóképessége révén képes hozzászokni az ember jelenlétéhez, ki tudja használni az ember által létrehozott táplálékforrásokat is (mezőgazdasági ültetvények, vadetető, kommunális hulladék).

A nagyragadozókkal kapcsolatos objektív tények ismertetésének kiemelt szerepe van a lakosság tájékoztatásában. Az érintett fajokkal kapcsolatos kommunikációnak számos buktatója lehet. A jelenség sajnos nem egyedülálló. A közelmúltban megjelent sorozatos hírekkel ellentétben hatóságilag is bizonyítást nyert, hogy medve általi károkozás hazánkban eddig nem történt.

A nógrádi Karancseszi területén medvének tulajdonított, több juh pusztulásával és eltűnésével járó támadás helyszínén barna medvét nem észleltek. A helyszínen egyetlen, medvére utaló lábnyom sem volt annak ellenére, hogy a zsákmányolás helyszíne részben vízmósás iszapján, felázott talajon, sáros út közelében történt. A tulajdonos által medvétől

származó nyomnak vélt lábnyom egyértelműen kutyától származik. A károsult két kutya egymáshoz közeli lábnyomát vélte medvenyomnak. Egyes hátrazókönyvek erre a hibalehetőségre külön fel is hívják a figyelmet. A tetemeken medvére utaló elejtési mód, zsákmányfeltörési jellemző, harapás vagy karmolás sem volt. Az ügyben érintett karancskeszi tulajdonos egy sajnálatos tévedés áldozata, melyet a média szenzációs hírként – a szükséges szakmai megalapozottság nélkül –, tévesen tárlt a nagyközönség számára.

A karancskeszi „medvetámadás” során elpusztult egyik juh tetemének a NÉBIH Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatósága által elvégzett állatorvosi vizsgálat eredményközlése alapján, a harapások mérete, jórészt felületes jellege, nagy száma és helye szerint azokat nagy valószínűséggel kutyatámadás okozhatta. A további előkerült juhtetemeken azonos sérülések voltak. A tetem(ek)en „nem profi” ragadozóra utaló, gyenge erélyű, mellső és hátsó lábra, fartőre és nyakra irányuló, többszöri marcangolásos harapások voltak. Szintén kutyára utalnak a gyapjú tépésével járó sorozatos, felszíni sérülések is. A harapások max. 3 cm szemfogtávolságú fajhoz köthetők. Karancskeszin a zsákmányolt juhok közelében a szögesdróton, cserjetöviskekről gyűjtött szörszálak vizsgálata igazolta, hogy azok szintén kutyától származnak. A tetemek egy része csupán napokkal az események után került elő. A zsákmányolás után, mivel nem éhségük csillapítása érdekében öltek, a kutyák a rendelkezésükre álló tetemből csupán kis mennyiségű húst fogyasztottak. A juhok tömeges sérülésével, elejtésével járó események a kutyatámadások jellemzője.

Barna medve támadása esetén az elejtett prédán rendkívül súlyos, a test folytonosságának megszakadásával járó, úgynevezett „robbantott”, mély, a belső szervek súlyos sérülésével is járó harapások észlelhetők. A medvétől származó harapásnyomok kiterjedése, súlyossága és azok szemfogtávolsága jóval meghaladta volna a vizsgálat során kimutatott három centiméteres távolságot.

A nagyragadozók – a hiedelmekkel ellentétben – segítik a vadászok értékes vérvonalú vadállomány érdekében végzett szelektáló tevékenységét. A nagyragadozók által kondicionált vadászható fajok vitalitása növekszik. A vadásztársadalom tagjai csupán e

tényből fakadóan is fokozott felelősséggel kell, hogy eljárjanak. A társas vadászatok szempontjából fontos információ a nagyragadozók – a hiúz, a farkas és különösen a barna medve – rendszeres előfordulása. A nagyragadozók élőhelyén rendezett társas vadászatok során, a balesetek elkerülése érdekében is célszerű a résztvevők vadászat előtti tájékoztatásakor e fajok előfordulására is utalni a kötelező balesetvédelmi oktatás keretében. Mindegyik faj fokozottan védett, melyek sebzése vagy elpusztítása büntetőjogi következményekkel járhat, és természetvédelmi bírság kiszabását vonja maga után! Ézért ajánlott felhívni a figyelmet arra, hogy kizárólag a hajtás célfajai lőhetőek. Ráadásul a téves faji azonosítás, a barna medve esetleges sebzése beláthatatlan következményekkel járhat.

A hajtásban nem megfelelően képzett kutyák alkalmazása különös veszélyt jelenthet. A medve által sebzett, üldözött kutya a gazdájához menekülhet vissza, s a medve követheti az őt zaklató kutyát. Ez a helyzet balesetveszéllyel járhat. A hajtásban több, kizárólag megfelelően felkészített kutya együttes alkalmazása célszerű.

Ha a hajtásban barna medvét észlelnek, annak jelzésére célszerű egy egyezményes jelben megállapodni. A jelzésre minden hajtó megáll, indokolt esetben a hajtók csendben, legalább száz méterre visszavonulnak úgy, hogy a medvét figyelemmel kísérik. A kitörő vad útját fegyverrel elálló sor csendben marad, fedezékbe húzódik. Amíg a medve megfelelő távolságban van (az elálló sort nem észlelte), az elálló sor indokolt esetben lassan szétnyílik, a medvét zavarás, lövés nélkül a soron átengedi. Az indokolatlan kiabálás, futás, menekülés a medvétől támadást, a hajtók felé fordulást válthat ki. A megbeszélt jelre (előzőtől eltérő hang) a hajtás tovább folytatódnak. A jelenleg ismert medveélőhelyeken lefolytatott társas vadászatokon is észlelték a fajt. A fegyelmezett és jól szervezett társas vadászatoknál probléma nem merült fel. Hazánkban nagyragadozó jelenléte miatt természetvédelmi indokból vadászati korlátozás nincs érvényben, ilyet az állami természetvédelem egyelőre nem tervez.

A fokozottan védett fajok sérelmére elkövetett illegális vadászattal kapcsolatos, elmúlt években tapasztalt esetek ellenére, a vadásztársadalom többsége elfogadja a nagyragadozók jelenlétét. Számukra

nyilvánvaló a csúcsragadozók természetben betöltött szerepe, a trófeás vad értékét növelő, minőségének, értékes tulajdonságainak fennmaradását segítő, a vadállomány járványos betegségeit kordában tartó „egészségőr” tevékenysége. A nagyragadozó sikeres zsákmányolásai a trófeás vad állományának életerős példányai közt nem jellemző, elsősorban a rossz kondícióban lévő, beteg, elmaradott fejlett-

ségű, óvatlan példányokat zsákmányolja. A három nagyragadozófaj alacsony egyedszáma miatt nem tudja érdemben csökkenteni a nagyvadlétszámot. Ráadásul a ragadozók zsákmányolási kísérletei gyakran eredménytelenek, melyek kivédése az éber, jó kondícióban lévő egyedek számára nem jelenthet problémát. A nagyragadozók hatása a patás vadra hozzájárul a vadgazdálkodók által kevésbé kontrollálható, a vadállomány előnyös tulajdonságainak, így például az érzékszervei kifinomultságának, kitartó futási képességének a megőrzéséhez. E természetes szelektáló hatás hosszú távú jelenléte a vadállományra gazdálkodói szempontból is szükséges. A ragadozók jelenlétének pozitív, tudományos igényű kutatásokkal is alátámasztott hatásai elsősorban hosszú távon érvényesülhetnek, ahol a vadgazdálkodók helyes – és nem mellékesen, jogkövető – magatartása mellett válnak észlelhetővé. Nagyon fontos, hogy a vadgazdálkodó ne versenytársat, hanem a természetben tőle függetlenül is működő, a munkáját segítő, a vadállomány értékességét növelő, a természetes élőhelyekhez hozzátartozó fajt lásson a megtelepedő nagyragadozóknál!

*Gombkötő Péter
Bükki Nemzeti Park*

HUBERTUS Vadásziskola

A tanfolyam elvégzése mindenki számára kötelező, aki vadászvizsgát kíván tenni. Ha nem akar csalódni, válassza a megbízható, sokszáz hallgatót az Állami Vadászvizsgán 90-95 %-os sikerességgel átszerező HUBERTUS Vadásziskolát!

Tanfolyamunkon több évtizedes oktatási gyakorlattal rendelkező előadók, neves szakemberek (a tananyag szerzői) segítik a résztvevők fölkészülését. A 100 órás program elméleti részét péntek délután és szombatonként tartjuk Gödöllőn (2100 Gödöllő, Dózsa Gy. u. 28.), saját jól felszerelt oktatótermünkben. **Az összes óraszám közel harmadát a gyakorlati ismeretek és készségek elsajátításával a lőtérre és a vadászterületen töltik a hallgatók, nagy tapasztalattal rendelkező szakemberek vezetésével.** Ekkor sajátíthatják el a biztonságos fegyverkezelés alapjait és ismerkedhetnek meg (többek között) a vadászat módszereivel.

A hallgatóink kedvezményes áron vásárolhatják meg a felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot. A HUBERTUS Vadásziskolában tanuló hölgyek – külön kedvezményként – ajándékként kapják meg a tankönyveket (Vadásziskola, „Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell”!).

A vadásztanfolyamok szervezése NÉBIH engedélyhez kötött tevékenység. Ezt a jogosítványt a HUBERTUS Kft. az elsők között szerezte meg. A tanfolyamszervezésre jogosult szervezetek névsorát ellenőrizheti a NÉBIH honlapján!

A Hubertus Vadásziskola már két helyszínen szervez tanfolyamot.

Gödöllő
Hatvan Széchenyi Zsigmond Vadászati Múzeum

Mezőöri tanfolyamot évente többször szervezünk. *A tanfolyamainkkal kapcsolatos további fontos információkat találhat a honlapjainkon!*

Érdeklődés, jelentkezés: HUBERTUS Kft.
2100 Gödöllő, Dózsa György út 28. (Gubritzky Mária)
Tel: (+36) 28-610-975, (+36) 30-228-42-81
fax: (+36) 28-610-980 • e-mail: hubertus@hubertus.com

MEGVÁSÁROLHATÓ KÖNYVEK

• Vadásziskola	7990 Ft
• A vadászvizsga írásbeli tesztkérdései és képanyaga	3500 Ft
• Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell	2490 Ft
• Dél-Afrika nagyvadjai	490 Ft
• Mezei nyúl	990 Ft
• A Duna-delta könyve	1490 Ft
• Vadászszerzés, vadászetika	3900 Ft

www.hubertus.com
www.hubertusvadasziskola.hu

☘ Trófeamustra ☘

Értékkörzés, értékközvetítés

Önmagában az a tény, hogy sokéves hagyománynak tekinthető egy rendezvény megtartása, már ez is értéket kell, hogy jelentsen. Ahhoz, hogy egy viszonylag szűk körnek szóló szakmai rendezvény hagyománnyá tudjon válni, hordoznia kell magában valamit, ami miatt fennmarad iránta az érdeklődés. A pusztavacsi trófeaszemle esetén nemcsak fennmaradt, hanem évről évre nőtt az érdeklődés, ami köszönhető a magában hordozott üzenetnek, mégpedig az „összefogással a jobbító szándék érvényesülése érdekében” gondolkodásmódnak. 2014. november 6-án ismét ezekkel az indítatásokkal zajlott a NEFAG Zrt.-nél, Pusztavacson az értékközvetítés.

Három híján 100 db trófeát mutattak be az érdeklődőknek, mégpedig a dámbarcogás gyönyörű időszakának dicső áldozatául terítékre került, a megszokott széles körre értelmezett pusztavacsi lapátosokat. El is érkezünk rögtön egy olyan értékhez, a térségi összefogáshoz, amelyet büszkén őriz és közvetít az a Dél-Pest megyei közösség, amelynek tagjai együtt álltak az érdeklődők elé ezen a szép őszi napon. Mind a 97 bika mellé odaállt az elejtéskor jelen lévő kíséző vadász és vállalta döntését, megosztotta mindenkivel a boldog pillanatok körülményeit. Minden korábbi évnél több, szám szerint 75 kiállított darabbal a NEFAG vadászaira irányult a figyelem, de szeretni való történetekkel érkeztek Nagykovácsról a Csókáserdei Vt. és a Nagyerdei Vt. vadászai, a Mikebudai Ftk. és Albertirsáról a Harmatrázó Vt. kíséző vadászai vagy éppen elejtői. Ők alkották a régóta együtt gondolkodó

kiállítókat. A szervezők nagy öröme, ezen a szemlén a Lajosmizsén vadászó Aranyhomok Vt. képviselői is trófeával érkeztek, és az elejtés körülményeinek ismertetése mellett az együttműködési szándékukat is kifejezték.

A megőrzendő és közvetítendő értékek sorába tartozik a vadászkiürtök tiszta és méltóságteljes felhangzása, a vadászias és kulturált tiszteletadás az elejtett vad felett. Örömteli, hogy ma már Magyarországon szinte nincs olyan vadászati szakmai rendezvény, ahol ne kapnának szerepet a kiürtök. Nem is kell olyan meszire visszaemlékeznünk arra, amikor még nem volt ez így. Ebben a térségben a Pipacs Vadászkiürt Egyesület fejlődése teremti meg a lehetőséget annak, hogy ahol ápolni szeretnék a vadászati kultúrának ezt a vonatkozását, ott felcsendülhessen a minőségében is méltó vadászkiürtszólam.

A színes élménybeszámolók és az értékes trófeabírálati okulást is magukban hordozó felszólalások között, ha nem is vagyunk túl jó megfigyelők, akkor is hangosan mutatta magát a következő érték, aminek megőrzésére és közvetítésére vállalkoztak a szervezők: a vadászbarátság. Olykor élcélődésbe hajlóan, máskor meghittén, néha a trófeák mellett, de a hallgatóság között állandóan észrevehetően átjárta a rendezvényt a vadász-„pajtásiasság”. Fontos velejárója ez kedvtel-

lésünknek, ami abban is segít, hogy szenvedélyünké váljon a vadászat. A vadúzésnek ez a megközelítése ritkán kap teret a Nimródokra kívülről tekintő nagyközönség előtt, és fontos feladatunk, hogy ezt minden lehetséges fórumon megmutassuk, ráirányítsuk a figyelmet. A rendezvényen részt vevő nem vadászó közönségtől több visszajelzése is érkezett annak, hogy ez mennyire jó dolog, de erre minden vadász ráirányíthatja a környezete figyelmét, hogy ez is része annak, amit vadászatnak hívunk.

A rendezvényen egy kis értékteremtésnek is tanúi lehetnek a résztvevők, hiszen megcsodálhatták a megújított vadászházat, amely megjelenésével, minőségével és hangulatával valódi értéket fog sok évtizeden keresztül hordozni. Ezt az értéket az emberi ész és emberi kéz hozta létre, a bemutatott trófeák az Isten, az anyatermészet vagy az evolúció (kinek-kinek meggyőződése szerint) által létrehozottak, a kiürtszó a fizika törvényei és a művész(et) találkozásából erednek, a vadászbarátságok pedig az emberi kapcsolatok apró momentumai alakulnak ki, mégis közös bennük, hogy meg kell őrizni és közvetíteni kell őket. Ha ezt megtesszük, akkor teremtettünk egy kis esélyt, hogy mi magunk is értékesnek érezhessük magunkat.

Üdv a Vadásznak, Tisztelet a Vadnak!

Febér Sándor

IX. délnyugat-cserhádi trófeaszemle

Az Ipoly Erdő Zrt. Váci és Nyugat-cserhádi Erdészete immár kilencedik alkalommal rendezte meg 2014. október 18-án a délnyugat-cserhádi trófeaszemlét az erdészet katalinpusztai kirándulóközpontjában.

Szemlénk kilenc évvel ezelőtt a Váci Erdészet „házi szemléjeként” indult, egy-két szomszédos vadásztársaság részvételével, mely trófeabemutató gyorsan kinőtte magát. 2008-ban arra gondoltunk, hogy érdemes lenne egy „szarvasjárásnyi” terület trófeáit együtt szemlélni. Így alakult ki az a közel 60 000 ha nagyságú körzet, mely Pest megye északkeleti, Nógrád megye délnyugati területét fedi le, ahonnan 20 vadászatra jogosultat hívtunk meg. Az invitálást elfogadó vadászterületek száma évről évre növekszik: idén 17 vadgazdálkodási

egység képviseltette magát a rendezvényen. A 2008-as bögési szezonban 50 trófeát hoztak el a vadásztársak, míg idén már 105 gímtrófeában gyönyörködhattünk. A trófeaszám növekedését a látogatók száma is követte. Bízunk benne, hogy a növekvő tendencia mindkét esetben megmarad!

Házigazdaként *Dobó István*, az Ipoly Erdő Zrt. Váci Erdészetének vezetője, valamint *Horváth Barnabás*, a Nyugat-cserhádi Erdészet vezetője köszöntötte a résztvevőket. Ezután *Szabó Ferenc*, a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti és Vadászati Főosztályának vezetője, a szemle fővédnöke tartotta meg köszöntőbeszédét, melyben örömmel nyugtázta, hogy az érdeklődők szép számmal hozták el gyermekeiket, unokáikat is rendez-

vényünkre. A kirándulóközpontban látható interaktív kiállítás, valamint a tanösvények mellett, több másféle programmal is készültünk a nem vadászó közönség és gyerekek számára: a trófeakirakós, légpuskalövészet, íjászat mellett lehetőséget kínáltunk a vadból készült különféle ételek kóstolására, a füstölt áruktól a főtt ételekig.

A tavalyi évhez hasonlóan, szemlénket szombati napra tettük, hogy a nem vadászó közönség számára is lehetőséget nyújtsunk a bögésben elesett bikák megsemlélésére. Döntésünk helyesnek bizonyult, hisz idén a tavalyinál még többen, közel ötszázan tették szabadá magukat a szombati munkanap ellenére, hogy eljőjenek hozzánk. Reméljük, nem csak a verőfényes vénaasszonyok nyarának köszönhetően. Az évről évre növekvő látogatószám egyébként a kirándulóközpontra is jellemző. Idén májusban adjuk át új fogadóépületünket, mely megnövekedett közösségi és információs térrel várja a kerti kisvasúton érkező gyerekeket és szülei-

ket. Hogy a családokos szállásigényét is kielégíthessük, összesen 25 fő befogadására alkalmas családi apartmanokat alakítottunk ki.

A megnyitó után kezdetét vette a szemle, és folytatódtak a már megkezdett beszélgetések, anekdotázások.

Az előző évek gyakorlatához hasonlóan, idén is megválasztottuk az év bikáját a Délnyugat-Cserhátban, és az év selejtbikájára is szavazhattak a jelenlevők. Az „év bikája” idén a Vanyarc és Környéke Vt. területén, 2014. szeptember 11-én került terítékre: *Botos Zoltán* ejtette el *Tóth Zoltán* kíséretében, a trófea súlya 11,2 kg. Az év selejtbikája a Galga Völgye Tk. területén esett el 2014. szeptember 22-én, elejtője *Kőszegi Tibor*.

Az elejtőknek gratulálunk, a részt vevő vadászatra jogosultaknak köszönjük, hogy trófeáik rendelkezésünkre bocsátásával segítették erőfeszítésünket.

*Kemény Ákos fővadász
Ipoly Erdő Zrt., Váci Erdészeti*

Szalonkamonitoring – újratervezve

A szalonkamonitoring-program 2009–2014-es időszaka tavaly májusban lezárult (az őszi megfigyelés már elmaradt), és annak ellenére, hogy idén januárban még nem lehetett tudni, mi várható a szalonka tavaszi vadászataival kapcsolatosan, a Pest megyei vadászatra jogosultak – legalábbis a nem védett területekre vonatkozóan – február közepén már kezükben lobogtathatták a vadászati hatóság mintagyűjtésre feljogosító határozatát.

Az elmúlt időszak legfontosabb eredménye, hogy Magyarország ellen az erdei szalonka vadászata miatt nem folyik kötelezettségzegési eljárás, és ezt más érintett tagország nem mondhatja el magáról! Ugyanakkor az is kétségtelen, hogy a jövőben csak úgy lehet fenntartani ezt az állapotot, ha teszünk ezért, áldozunk a monitoringprogramra!

A korábban felépített rendszer néhány módosítással és kisebb zökkenőkkel, de működésbe hozta az újratervezett monitoringot. Ha valamiről végre elmondható, hogy „ügyfélbarát”, akkor ez a program biztosan az! Néhány aláírás, sárga csekk, egy tájékoztató, és a vadászatra jogosultak, amelyek részt akartak venni a programban, már ki is állíthatták a standra a vadászokat. Persze a pofon is csak első látszatra ilyen egyszerű: vannak feltételek és következmények is, amelyekkel számolni kell.

A 2015 tavaszán elindított program két évre szól, hiszen a vadászatra jogosultak nagy részének már csak

erre az időszakra van érvényes üzemterve. A mintagyűjtés most kutatási célú, ezért minden elejtett szalonkából mintát kell venni (ivarszerv, izomszövet és az egyik szárny), és számolni kell a vadászati hatóság ellenőrzéseivel, ami a derogáció lényeges és elhagyhatatlan eleme.

A vadászatra jogosultak „önkéntes kötelezettségei” közé tartozik továbbra is a szombati megfigyelés, a rendszeres, precíz dokumentáció és a következetes adat-szolgáltatás. Mindezek fejében – és az elmúlt hat év eredményeinek birtokában – több elejtési lehetőséget, egyszerűbb adatgyűjtést (a biometria adatok nagy részét nem kell gyűjteni, az őszi szinkronszámlálás is elmaradt) kaptak a vadászok.

A program előző szakaszában Pest megyében 26 vadászatra jogosult csatlakozott a programhoz, most – az ő munkájuknak köszönhetően – a részvételi kedv csaknem duplájára emelte ezt az arányt: 49 vadgazdálkodási egység 195 ponttal vesz részt a monitoringban. Ennek köszönhetően a megyei koordinátor is bőven kiveszi a részét a munkából, ha nem is a mintagyűjtésből: mintegy 2500 megfigyelési jegyzőkönyvet és jó esetben akár közel 800 mintagyűjtési csomagot is ellenőriznie kell. Nem beszélve a vadászatra jogosultakat figyelmeztető, heti rendszerességű, jó szándékú telefonokról...

Kovács Gábor

Vadásztársasági alapszabály mintája

2011-ben az Országgyűlés elfogadta az egyesülési jogról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló, 2011. évi CLXXV. törvényt, amely az egyesületként működő vadásztársaságokra számos új rendelkezést tartalmazott. Az Országos Magyar Vadászati Védegyelet a tagegyesületként működő vadásztársaságok és azok megyei szövetségeinek országos érdek-képviselői szerve segítő jelleggel elkészítette a vadásztársaságok alapszabályának mintáját, amelybe beépítette a civil törvény rendelkezéseit.

Ezen alapszabálymintának a vadászatra jogosultak részére történő megküldésével reméltük, hogy hosszabb időre rendeződik a vadásztársaságok jogi helyzete. A 2013-as év újból változást hozott az egyesületek életében azzal, hogy az Országgyűlés megalkotta a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.), amelynek rendelkezései ismét kihatással voltak a vadásztársaságok működésére, jogi helyzetére, illetve az illető kérdéseket rendező és magában foglaló alapszabály rendelkezéseire. A 2013-ban elfogadott új Ptk. hatályba lépésére egy évvel később, 2014. március 15-én került sor, ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni az új törvény előírásait. A Ptk. meglehetősen bonyolult jogi helyzetet teremtett azzal, hogy tartalmába beépültek olyan jogterületek szabályai, amelyeket korábban önálló törvényekben fogalmaztak meg. Hatályba lépése előtt önálló törvény tartalmazta a gazdasági társaságokra vonatkozó szabályokat, az egyesülési joggal kapcsolatos előírásokat, a családjogi kérdéseket és még számos jogterület és jogviszony előírásait, melyek önálló fejezetként jelennek meg az új Ptk.-ban, a korábbi, önálló törvények hatályon kívül helyezése mellett. Az új Ptk. tehát olyan hatalmas joganyagot tartalmaz, amelynek áttekintése, az egyes jogviszonyoknak a hozzáigazítása sok esetben jelentős jogászai tevékenységet igényel. Ezzel a jog-

alkotó is tisztában volt, amikor türelmi időt adott az egyes szervezeteknek arra, hogy a rájuk vonatkozó szabályok figyelembevételével társasági szerződésüket, alapszabályukat stb. átalakíthassák. **Ez a türelmi idő a vadásztársaságok esetében a Ptk. hatályba lépésétől kezdődően két év, tehát legkésőbb 2016. március 15-éig kell gondoskodniuk arról, hogy alapszabályuk megfeleljen az új rendelkezéseknek.** Ez a két év türelmi idő azonban csak abban az esetben áll fenn, ha ezalatt az idő alatt a vadásztársaság életében nem következik be olyan változás (pl. a vadásztársaság elnökének mint törvényes képviselőjének személyében vagy a társaság székhelyében történik változás), amelyet a nyilvántartásba vevő bírósághoz be kell jelenteni. Ebben az esetben ugyanis már nem érvényes a kétéves türelmi idő, a változásbejegyzési kérelemmel egyidejűleg gondoskodni kell arról, hogy alapszabályuk az új rendelkezéseknek megfeleljen.

Az alapszabályok átdolgozása azonban nem tekinthető egyszerű feladatnak. Nem elegendő az, ha az átdolgozást végző a Ptk.-nak az egyesületekre vonatkozó szabályait veszi figyelembe – ez egyszerűbb feladat lenne –, hanem tekintettel kell lenni a több mint 1600 §-ból álló Ptk. egyéb fejezeteiben foglalt rendelkezésekre is, így például figyelembe kell venni a jogi személyekről szóló fejezet előírásait, miután a vadásztársaság jogi személynek minősül, de tekintettel kell lenni az eddig csak a gazdasági társaságoknál ismert végelszámolás és felszámolási eljárás szabályaira is, miután a jogalkotó az egyesületekre ezen előírásokat is kötelező jelleggel megköveteli.

Az Országos Magyar Vadászati Védegyelet és az Országos Magyar Vadász Kamara – mint a két országos vadászati érdek-képviselői szervezet – észelve, hogy az új előírások jelentős terhet rónak a vadásztársaságokra, segítő jelleggel újabb vadásztár-

saságialapszabály-mintát készített, amelyet megyei szövetségein, illetve a kamara területi szervezetein keresztül eljuttatott valamennyi, tagszervezetnek minősülő vadásztársasághoz. Törekedtünk arra, hogy az alapszabályminta megfeleljen az új Ptk. előírásainak, elkészítése jelentős csapatmunka eredménye. Megfogalmazásában, a kamara jogi bizottságának tevékeny közreműködése mellett, jelentős segítséget nyújtott a kamara pénzügyi-gazdálkodási bizottságának és a Vadászok és Természetvédők Fővárosi és Pest Megyei Szövetségének elnöke is.

Az alapszabályminta tehát olyan, segítő jelleggel elkészített anyag, amellyel szeretnénk megkönnyíteni a vadásztársaságaink előtt álló és kötelezően elvégzendő feladatot. Természetesen arról szó nincs, hogy az önálló egyesületként működő vadásztársaságoknak az általunk megfogalmazott alapszabályminta rendelkezését kötelezően el kellene fogadni. Jogi vonatkozású önállóságuk keretei között dönthetnek úgy is, hogy az abban foglaltakat elfogadják, saját alapszabályukként – értelemszerűen kitöltve a helyi vonatkozású részeket – közgyűlésük elé terjesztik, de szabadon dönthetnek úgy is, hogy csupán a minta egyes rendelkezéseit veszik át, vagy akár az abban foglaltakat teljes egészében figyelmen kívül hagyva, önállóan alkotnak új alapszabályt.

A megküldött alapszabálymintához csatoltunk egy négyoldalas tájékoztatólevelet is, amelyben megkíséreltük megmagyarázni mindazokat a változásokat, amelyek olyan új előírásnak minősülnek, amelyek ez idáig még nem szerepeltek az alapszabályokban. Törekedtünk ugyanakkor arra – miután a Ptk. rendelkezéseinek egy része nem kötelező előírás, hanem diszpozitív, tehát eltérést megengedő rendelkezés –, hogy az alapszabályminta megfogalmazásánál az évtizedek óta kialakult és a vadásztársaságok által ismert rendelkezéseket, a társaság belső szervezeti felépítését lehetőleg megtartsuk, és így az új előírások az ismerős jogi környezetbe épüljenek be.

A tájékoztatóban ugyanakkor felhívtuk a figyelmet arra, hogy az egymással összefüggő, de a Ptk. különböző területein szabályozott rendelkezéseket valamennyien tanuljuk még, és ez alól – remélhetőleg nem sértek vele senkit – nem kivételek azok a bírósági alkalmazottak sem, akik a benyújtandó alapszabályokat elbírálják. Előfordulhat tehát – mint ahogy a civil törvény hatályba lépése után elkészített alapszabálymintánál is

megtörtént –, hogy a most elkészített alapszabályminta rendelkezéseit egyes bírósági ügyintézők elfogadják, esetleg mások egy másik vadásztársaság esetében pedig hiánypótlásra visszaadják. Ez bekövetkezett korábban is, bekövetkezhet most is annak ellenére, hogy törekedtünk az alapszabályminta legnagyobb gondossággal történő elkészítésére. Ilyen hiánypótlási végzés esetében nem javasoljuk a felesleges vitákat, a végzésben foglaltak teljesítésével rendezhető a vadásztársaság jogi helyzete, ellenkező esetben azonban hosszabb ideig nem oldódnak meg a problémák.

Javasolom tehát a korábban megküldött alapszabályminta és az ahhoz csatolt „Tájékoztató” áttekintését, továbbá az ezen okiratokban foglaltak figyelembevételét akkor is, ha a kétéves türelmi időn belül kell módosítani az alapszabályt, s akkor is, ha csak a két év lejártakor kerül erre sor.

Biztos vagyok benne, hogy mindenki találkozni fog olyan megoldásokkal, amelyek az eddigi, több évtizedes gyakorlattal nincsenek szinkronban – csupán példaként említem a jogutód nélkül megszűnő vadásztársaság meglévő vagyonának sorsát. Ez idáig az alapszabályok jogszerűen azt tartalmazták, hogy megszűnés esetén a megmaradt vagyon a tagok között a közgyűlés által meghatározott feltételek szerint felosztható, amelyre a gyakorlat több megoldást munkált ki: volt, ahol valamennyi tag egyforma nagyságban részesülhetett a felosztandó vagyonból, s volt, ahol – véleményem szerint nem jogszerűen – a társaság életében tagként eltöltött idő figyelembevételével került sor a megmaradt vagyon rendezésére. Az új Ptk. ezzel a gyakorlattal is szakított, amikor kimondja kógens – tehát eltérést nem engedő – szabályként a következőket: „A vadásztársaságnak a jogutód nélkül történő megszűnése esetén a hitelezők követeléseinek kiegyenlítése után megmaradt vagyont az alapszabályban meghatározott, a vadásztársaság céljával megegyező vagy hasonló cél megvalósítására létrejött közhasznú szervezetnek kell átadni. A nyilvántartó bíróság jogszabályban meghatározott szervezetnek juttatja a vagyont, ha az alapszabály nem tartalmaz rendelkezést a fentiek szerint a megszűnő vadásztársaság vagyonáról, vagy ha az alapszabályban megjelölt közhasznú szervezet a vagyont nem fogadja el, avagy azt nem szerezheti meg.” A fentiekből egyértelműen következik, hogy a korábbi gyakorlat ma már nem él, a kedvezménye-

zett szervezetet az alapszabályban nevesítve fel kell tüntetni, mert ha ezt elmulasztjuk, úgy a nyilvántartó bíróság fogja kijelölni ezt a szervezetet.

Itt kívánom felhívni a figyelmet arra is, hogy az alapszabályminta tartalmaz olyan rendelkezéseket is, valamennyi egyesületre kötelező jelleggel, amelyek a vadásztársaság esetében nem életszerűek, ugyanakkor viszont a Ptk. kötelező rendelkezésként írja elő azok feltüntetését. Az egyesület megszűnésénél például rögzíteni kell a Ptk. alapján, hogy: „Megszűnik a vadásztársaság, ha... megvalósította célját, vagy céljának megvalósítása lehetetlenné vált, és új célt nem határoztak meg.” Nem vitás, hogy ez a kötelezően feltüntetendő megszűnési ok más egyesületeknél – pl. bélyeggyűjtőket tömörítő egyesületnél – fennállhat, azonban egy működő vadásztársaság

esetében meglehetősen életszerűtlen a gyakorlatban elképzelni az ilyenfajta megszűnést. Ha egy vadásztársaság esetleg elveszíti vadászterületét, még akkor is megmaradhat mint ún. bérkilövő vadásztársaság, célját – a tagok részére a vadászati lehetőség megteremtését – ily módon is meg tudja valósítani.

Befejezésül szeretném ismételten kihangsúlyozni, hogy az általunk elkészített alapszabályminta csupán segítő jellegű szabályzat, azt bármelyik egyesület jogosult figyelmen kívül hagyni vagy csak részben beépíteni a beadandó új alapszabályába – a minta elfogadása nem kötelező, tekintsek olyan ajánlásnak, amely az érdekképviselő oldaláról segítségként fogalmazódott meg.

Dr. Székely István

Kynológia

A megyei kamarai tisztújítást követően, 2013 novemberében alakult meg a szakbizottság, amelynek *Török Zsolt* az elnöke, *dr. Hazafi József* (retriever), *Dedics Imre* (vizsla) és *Kovács Gábor* (véreb) a tagjai. A bizottság tagjai más-más vadászkutyafajtát képviselnek, de a mai „vadászkutyázásról” hasonlóan vélekednek.

A bizottság a 2014. évben – rövid távú célként – 3 VAV-vizsga megrendezését jelölte ki: egy „utánkereső” és két „apróvadás” VAV-vizsgát a vadászszезон kezdete előtt, őszi időpontokkal. Hosszú távú célként meghatározták, hogy az illető vizsgákra felkészítő tanfolyamokat szerveznek, illetve a vadászatra jogosultak számára lehetőséget teremtenek a saját és a szomszédos vadászterületek vadászkutyáinak apróvadászaton történő elbírálására, és – amennyiben – ott a kutya a vadászati körülmények között, a helyi igényeknek és egy apróvadás vadászkutyával szemben minimálisan támasztott követelményeknek megfelelő viselkedést, képzettséget mutat, akkor kiállítják számára a VAV-igazolványt.

2014. április 27-én a korábbi bizottsági elnök, *Rácz István* szervezett apróvadás VAV-vizsgát Babatpusztára. Ezen a vizsgán 7 kutya volt sikeres (1 springer

spániel, 1 labrador, illetve magyar és német vizslák). 2014. augusztus 30-án – a terveknek megfelelően – utánkereső VAV-vizsgát bonyolítottak le a Pilisi Parkerdő Zrt. galgamácsai vadászterületén. 3 véreb (2 hannoveri és 1 bajor) eredményes vizsgát tett.

Két apróvadás VAV-vizsgát hirdettek meg. Az egyiket Budapest környékére, a másikat Pest megye déli körzetébe. Ebből – jelentkezés hiányában – csak a Budapest melletti rendezték meg 2014. szeptember 14-én, a Csikvölgyi Wass Albert Vadásztársaság területén.

A szadai rendezvényen 3 apróvadás kutya jelent meg a vizsgán: 2 drótszőrű német vizsla és egy németvizsla-keverék. Egy kutya nem felelt meg a vizsgán, mert vízből nem tudta elhozni a bedobott récét.

2015. január 10-én a Hermann Ottó Vadásztársaság kérte fel a bizottságot, hogy a fácánvadászatuk alatt bírálják el a tagok és a szomszéd vadásztársaság tagjainak kutyáit. Az első ilyen vizsgán 11 kutya (német és magyar vizslák és 1 vizslakeverék) felelt meg a VAV-vizsga követelményének.

Török Zsolt
kynológiai szakbizottsági elnök

GALGAMÁCSA BÁNYAVÖLGYI VADÁSZLŐTÉR

A lőtér a galgamácsi erdős dombvidék egyik völgyében, a 21. századi polgári lőkultúra szolgálatára jött létre, ahol évtizedes tapasztalattal, személyre szabott foglalkozásokon, az angliai APSI (Association of Professional Shooting Instructors) lőoktatói módszerével készítjük fel a jelentkezőket a vadászvizsgára.

Célunk a fegyverbiztonság és a stílusos lövés elsajátítása.

SZOLGÁLTATÁSAINK:

- fegyvertartási engedéllyel nem rendelkező érdeklődők bevezetése a fegyverek világába
- személyre szabott felkészítés hölgyek számára is
- csapatépítő programok

Elérhetőség: 06-30-9846-611

NYÁRI TÁBOROK KATALINPUSZTÁN

8 és 15 év közötti fiatalok részére idén is táborokat szervezünk **Szendehely-Katalinpusztán**.

Helyszín: Ipoly Erdő ZRT Katalinpusztai Kirándulóközpont és Erdei Iskola

Időpontok: Bársony István vadásztábor: július 13-19.

Felete István vadásztábor: július 27–augusztus 2.

Információ: Kemenes Rita 06-20-451-9053

Kemenes Miklós 06-20-252-3686

FÉG GV golyós vadászfegyver eladó, 8x56-os, oldható szerelékű távcsővel (új cső és új sportagy).

Érdeklődni: 30-714-2426

Hirdetési rovatunkba várjuk cégek, vállalkozások térítéses hirdetéseit. Apróhirdetés rovatunkban a vadászkamara tagjai térítésmentesen hirdethetnek (fegyver, vadászskutya, vadászati lehetőség stb.)!

Főszerkesztő: Nagy István • *A szerkesztőség tagjai:* Guzsik Alfréd, Kemenes Miklós, Rácz Gábor, Rózsa Róbert • *Nyelvi lektor:* Gellér Tibor • *Címlapfotó:* Horváth Zoltán • *Megjelent* 11 500 példányban
Nyomás: Elektroproduct Nyomdaipari Kft. • *Szerkesztőség címe:* 1051 Budapest, Nádor u. 34.
Tel: (06-1) 311-9608; e-mail: omvkpest@t-online.hu

JÓ VADÁSZATOT!

